

NOVO MESTO
25. dec. 1986
št. 15-16

KURIR

časopis kolektiva industrije motornih vozil

Leto 1987 leto kakovosti

Še nekaj dni in leto 1986 se bo izteklo. Navada je, da se ob takih priložnostih delajo bilance in načrti.

Za IMV pomeni iztekajoče se leto pomemben korak naprej v razreševanju njegove nadaljnje usode.

Dober poslovni rezultat, uspešno izvedena reorganizacija in konsolidacija notranjih in zunanjih razmer so glavni dosežki preteklega leta.

Neredno izpolnjevanje plan-skih ciljev, nihanja v kvaliteti in še vedno velike notranje rezerve nas opozarjajo, da smo še daleč od željenega cilja.

Zato bo leto 1987 za nas prelomno. Če hočemo res uspeti, in o tem ne bi smelo biti dvoma, potem bomo morali to že v prihodnjem letu dokazati z dejanji. Naloge so zastavljene, treba jih bo le dosledno uresničiti.

Glavni poudarek bo na doslednem izpolnjevanju plana,

dvigu kvalitete in nadaljnjem zmanjševanju stroškov poslovanja. Z definiranjem dolgoročnega programa avtomobilske dejavnosti bodo podani temelji za določitev dolgoročne politike razvoja IMV do leta 2000.

Nalog očitno ne bo manjkalo. Prepričan sem, da bo »podgorska« trdoživost tudi tokrat zmagala in dokazala, da vsa do sedaj prehojena pot in vsa odredkanja niso bila zaman.

V imenu ZKPO IMV in v svojem imenu želimo ob koncu leta vsem delavcem IMV in njihovim svojcem prijetno praznovanje, v letu 1987 pa obilo uspehov in osebnega zadovoljstva.

Predsednik ZKPO IMV
Marjan Anžur, dipl. ing.

Vi sprašujete, mi odgovarjamo

Tak bo naslov nove redne rubrike, ki jo bomo uvedli zato, da bi v naslednjem letu še bolj popestrili Kurirja.

Namen rubrike je povedan že z naslovom. Karkoli vas zanima v zvezi z dogajanjem, življenjem v našem kolektivu, na to bomo poskušali po najboljših močeh odgovoriti v Kurirju.

Svoja vprašanja naslovite na naslov: IMV, UREDNIŠTVO KURIRJA, Zagrebška 18-20, Novo mesto. Seveda bomo veseli vprašanj tudi po telefonu (21-703 ali interna 16). Ponujamo vam možnost, da zveste, kar želite, da nam poveste, kje vas čevlji žuli, da vam pomagamo razrešiti težave. Obrnite se na nas.

Ne oklevajte, sprašujte!

Uredništvo

Spregovorili naj bi člani ZKPO...

Z željo, da v zadnji letošnji številki in pred iztekom ukrepa družbenega vartstva, zapišemo še kaj več o delu članov ZKPO, smo v uredništvu pismeno naprosili vse člane, da odgovorijo na naslednje vprašanje:

»Kako ocenjujete minuli dve leti Industrije motornih vozil in svoje delo? Kakšni so vaši vtisi in želje kolektivu ob prihodu novega leta?« Seveda brez ponavljanja dejstev iz zaključnega poročila, ki smo ga tako v celoti objavili.

S predsednikom ZKPO Marjanom Anžurjem smo s tem namenom pripravili intervju, ostalim članom pa smo ponudili možnost, da tokrat spregovorijo kolektivu. Žal ni šlo brez zatikanja in tudi zaradi tega številka ne izhaja tako kot smo načrtovali.

Tovariš Borsan in tovariš Kuhar sta se opravičila s službeno zadržanostjo in obljubila tekst v naslednjih številkah Kurirja, tekste tistih, ki so se jih potrudili napisati pa objavljamo na 3. in 4. strani.

Srečno 1987

vsem članom kolektiva
in njihovim družinam
želijo samoupravni organi in
družbenopolitične organizacije
DO IMV

V našem »enajstem tozdu« izdelujejo avtodome

Fotoreportaža na straneh 9, 10, 11 in 12

Levo upravno poslopje — desno vhod v tovarno

Nadaljnjih deset let s Smeltom

V ponedeljek, 15. decembra 1986, sta predsednik ZKPO DO IMV Marjan Anžur in generalni direktor SMELTA Jože Žagar v sejni sobi TOZD Commerce podpisala sporazum o poslovno-tehničnem sodelovanju, ki bo urejeval desetletno sodelovanje med delovnimi organizacijama.

Ob podpisu je tovariš Anžur dejal: »Ne gre za slučajnost, pač pa za logično nadaljevanje sodelovanja. V IMV znamo ceniti pomoč SMELTA, ki nam jo je nudil od izreka ukrepov družbenega varstva pa do danes. Za to veliko pomoč in razumevanje naših težav lahko izrečem vso zahvalo predstavnikom SMELTA, ki so se danes udeležili podpisovanja tega sporazuma.

Ta pomoč je bila izražena tako pri iskanju ustreznih programskih rešitev kot seveda tudi konkretno v obliki raznih finančnih aranžmajev, in sicer v časih, ko nam je šlo najtežje, ko smo morali zaključevati finančno konstrukcijo tovarne prikolice in ostale investicije.

Ta sporazum, ki ga danes podpisujemo, pomeni za obe strani obveznost pri nadaljnjem sodelovanju. DO IMV prihaja sedaj v položaj, ko bo morala dolgoročno trasirati svojo poslovno politiko, to pa bomo storili tudi tako, da bomo s pomembnejšimi partnerji, s katerimi smo že sodelovali in s katerimi imamo namen sodelovati tudi v bodoče, utrdili to sodelovanje s podpisom dolgoročnih pogodb. Glede na to, da bodo investicije imele v življenju IMV pomembno vlogo, predvsem pri uresničitvi dolgoročnega avtomobilskega programa, in ker SMELT na tem področju že dolgo časa uživa ugled ne samo v Jugoslaviji, ampak tudi v svetu, menim, da bo ta pomoč zelo dobrodošla. Tako se bomo lahko vseh investicij lotevali kvalitetno, strokovno, v rokih, kar prav gotovo pomeni, da bodo investicije dale optimalne rezultate. Ta sporazum pomeni pripravljenost obeh organizacij, da medsebojno sodelujeta, to pa z namenom, da bodo naše investicijske odločitve kvalitetne.«

V imenu SMELTA je spregovoril generalni direktor Jože Žagar:

»Vsem skupaj bi se želel zahvaliti za zaupanje, ki ste ga izrazili z željo za nadaljnje sodelovanje, ki ga bo ta dolgoročni sporazum še učvrstil. Priznati moram, da so bila tedaj, ko smo dobili nalogo, ko smo pričeli sodelovati po načelu, da več glav več ve, v naši hiši precej deljena mnenja. Danes tudi tisti, ki so bili do IMV nezaupljivi, verjamejo, da lahko s skupnim zna-

njem še veliko naredimo. Oblika nadaljnjega sodelovanja, ki smo jo skupaj določili, pomeni obliko, ki počasi, vztrajno in vse bolj prodira v naše gospodarstvo, saj obeta racionalnejše investiranje. Probleme investiranja v SMELTU znamo reševati. Velikokrat jih rešujemo kot glavni pogodbeni partnerji v obliki svetovanja, ki pa ni na račun samega investitorja, pač pa je povezano tudi s prevzemom rizikov, ki so pri investiciji prisotni. To pomeni, da ne gre le za svetovanje, ampak tudi za materialno odgovornost za kakovost, roke...

Gre za sodelovanje, ko vi z vašim znanjem tehnologije in mi z našim znanjem, kako zgraditi kak objekt čimbolj racionalno, skupaj lahko naredimo več kot vsak zase. Moram reči, da smo tudi mi zadovoljni, da se režim ukrepov družbenega varstva IMV izteka in da je bilo v tem času doseženo veliko in tudi

potrjeno prepričanje, da je potrebno obdržati obstoječi proizvodni program. Saj vsi vemo, da je ob tem, kakor je vaša tovarna zgrajena in opremljena, potrebno, da pri tem programu ostanete. Potrebno pa je paziti in gledati, kako naprej.

Mislim, da vas s svojim delom ne bomo razočarali. Vemo, da

moramo tisto, kar vas bomo stali, ne enkrat, pač pa večkrat vrniti z našim znanjem. Pripravljeni smo spremljati vaš bodoči razvoj in če bo potrebno, se v to vključiti v višji obliki, ne samo s svetovanjem.

Po podpisu sporazuma so si gostje z zanimanjem ogledali proizvodne prostore TOZD Tovarna avtomobilov. —jš—

Predsednik ZKPO DO IMV Marjan Anžur in generalni direktor SMELTA Jože Žagar sta v imenu svojih delovnih organizacij podpisala sporazum o desetletnem sodelovanju.

Sporazumi in statuti v veljavi!

Zadnje dejanje v zahtevnem in uspešnem procesu sprejemanja samoupravnih aktov, o katerih smo se enotno odločili na novembrskem referendumu, smo opravili 4. in 5. decembra. Takrat so namreč pooblašeni predstavniki temeljnih organizacij, delovne skupnosti in delovne

Kdo ga ne pozna? Simon Drobnič, pravnik, ki je nove akte pripravil in seveda budno nadzoroval, da je vse potekalo v redu. V bodoče ga čaka še obilica dela, da uvede več pravnega reda tudi v ostale akte...

organizacije podpisali sprejete samoupravne sporazume in statute, nekoliko bolj svečano pa smo podpisali samoupravni sporazum o združitvi v delovno organizacijo, statut DO IMV in samoupravni sporazum o razporeditvi sredstev, pravic in obveznosti na novo temeljno organizacijo Razvojni inštitut.

6. decembra, potem ko so bili objavljeni na oglasnih deskah, so pričeli veljati vsi podpisani akti, obenem pa so prenehali veljati vsi dotedanji. Torej že od začetka decembra moramo upoštevati in uresničevati določila naslednjih temeljnih dokumentov:

- samoupravnih sporazumov o združevanju dela delavcev v TOZD in DSSD,
- statuten TOZD in DSSD,
- samoupravnega sporazuma o združitvi v DO IMV,
- statuta DO IMV in
- samoupravnega sporazuma o razporeditvi sredstev, pravic in obveznosti na novo TOZD Razvojni inštitut.

Kot smo v zadnjem času že večkrat zapisali, so temelji naše samoupravne konstrukcije za-

stavljani. Zavedamo se, da smo z njimi opredelili kar največ poenotenih interesov, ki nas združujejo v kolektiv IMV, zdaj pa moramo z nič manjšo vnetost nadaljevati delo pri pripravi in sprejemanju izvedbenih aktov, brez katerih temeljni akti ne morejo urejati stvarnih življenjskih razmerij v poslovnem procesu.

Ne gre le za besedičenje, saj je že v strokovni obravnavi rokovnik priprav in sprejemanje vrste izvedbenih in drugih aktov, na podlagi katerih bomo že v prihodnjem letu zagotovili vse možnosti za uresničevanje vsebine temeljnih aktov in to v skladu z doseženo stopnjo razvoja samoupravnih odnosov v družbi.

Več o tem pa v naslednjem Kurirju!

5. 12. 1986 so akte podpisali direktorji tozdov, člani komisije za izvedbo referenduma v DO, predsednik DS DO IMV in predsednik sindikalne konference IMV.

Z več optimizma v novo leto

Življenje je zelo razgibana pokrajina z najrazličnejšo konfiguracijo, ki ima veliko lepih in prijetnih vrhov, pa tudi temnih vrtač ne manjka. Če si zastaviš pravilno pot, boš obiskoval vrhove, kjer bo med njimi čim manj globokih dolin, ki ti pobirajo energijo, včasih tudi toliko, da skoraj omagaš. Vendar vztrajni vztrajajo in se ob vsakem vrhu, včasih tudi nižjem tudi razveselijo.

Tako bi lahko predstavil pot tudi našega kolektiva. Da smo si v IMV izbrali zelo težko pot do cilja, je dejstvo, katero stari delavci prav dobro poznajo. Veliko samoodrekanja, trdega dela, predvsem pa trmastega vztrajanja je bilo potrebno, da smo zgradili tovarno, ki je v določenem času prerasla naše zmogljivosti in skoraj smo omagali pod vsemi obremenitvami, ki smo si jih naprtili na rame.

Toda nismo odnehali. Res je naša pot malo zastala, kar je bilo mogoče tudi dobro, da si pridobimo novih moči za naskok na nov vrh.

Nadvse razveseljivo pa je, da je naše vztrajanje pravilno in da je cilj pravilno zastavljen. Ne bi si upal reči, da smo premagali že vse najhujše, prav gotovo pa je veliko hudega za nami in pot pred nami se odpira.

Danes sem prepričan, da ni nobenega več med nami, ki ne bi z dvignjeno glavo povedal, da je iz IMV, velikega samorastnika pod Gorjanci, ki končno dobiva svoj prostor pod soncem.

Zaradi motenj v poslovanju v letih 1981–1985, smo izdelali nekaj sanacijskih programov, vse z namenom, čimprej presekati z obremenitvami preteklosti in zastaviti perspektiven program za naprej. Vendar splet gospodarskih in družbenih razmerij v Jugoslaviji in v svetu, katerim so botrovale tudi notranje slabosti v IMV, so bile močnejše in je zato žal tudi nekaj dobrih predlogov ostalo samo na papirju. Tako je vse skupaj počakalo odločno povedano zadnje etape sanacije, ki mora dati končno rešitev ali tovarno zapreti ali pa najti uspešen program.

Med iskanjem najustreznejše rešitve, je bila zastavljena široka paleta možnosti, od različnih predlogov alternativnih proizvodnih programov, ki so se izkazali za najmanj sprejemljive, do iskanja najboljšega partnerja, s katerim bi lahko nadaljevali proizvodnjo vozil.

Danes lahko skoraj zagotovo trdimo, da bo mogoče uspešno nadaljevati že v osnovi načrtan

proizvodni program IMV, to je proizvodnjo osebnih vozil, v količinah, ki bodo pokrivalo inštalirane kapacitete, dostavnih in namenskih vozil, kot dopolnilni program proizvodnje vozil in program, ki bo temeljil na lastnem razvoju ter prikolic, avtodomov in druge mobilne stanovanjske enote, kot drugi program, ki je že od samega začetka plod domačega razvoja.

Takšno usmeritev narekujejo in potrjujejo rezultati poslovanja v zadnjih obdobjih, razpoložljiva delovna sredstva in kadrovski potencial, ki obvladuje osnovno proizvodnjo in distribucijo, vsekakor pa mu bo potrebna še dodatna pomoč, kot okrepitev s strokovnjaki od zunaj in veliko več notranjega izobraževanja in izpopolnjevanja, da bomo sposobni hitreje v korak s partnerji, s katerimi bomo sodelovali.

Za avtomobilski program rabimo za dokončno opredelitev srednjeročnega programa 1986–1990, predvsem pa za dolgoročni program, dokončne ponudbe partnerjev, s katerimi

smo v dogovarjanju, da bi lahko na tej osnovi tudi izbrali najoptimalnejšo rešitev. Že danes je okvirno opredeljen program osebnih vozil z RNUR do leta 1990, poznamo pa tudi razvojne možnosti dostavnih in vozil za posebne namene, za katere računamo, da bo proizvodnja v IMV. Upoštevajoč ostale možnosti lahko ocenjujemo, da so realne količine v letih do 1990 40.000–50.000 vozil, od tega 30.000 vozil za izvoz, v naprej pa 100.000 vozil, od tega 60.000 do 70.000 vozil za izvoz.

Oba programa – avtomobili in prikolic, sta bila v preteklosti in sta tudi danes pretežna izvoznika. V letošnjem letu je pokritje 106%. V slovenskem izvozu predstavlja delež IMV 4,9 %, v kovinsko predelovalni industriji Slovenije pa 33,3 % (izvoz IMV je v celoti realiziran na konvertibilnem področju).

Ob upoštevanju takšnih razvojnih usmeritev, razpoložljivih proizvodnih kapacitet in kadrovskih možnosti bomo na lokaciji obstoječe TOZD TA v

Novem mestu razvijali proizvodnjo večjih odpreškov, karoseriranje, lakiranje, montažo in adjustažo vozil, s potrebnimi spremljevalnimi službami in operativno; proizvodnjo sestavnih in montažnih delov bomo selili v ostale TOZD IMV ali pa poiskali kooperante, ki bi lahko takšno proizvodnjo osvojili s čim manj vlaganji; podredili kadrovske in izobraževalno politiko takšni delitvi dela, strokovno delo pa organizirali tam, kjer bo možno pridobiti ustrezen kader.

Za uspešno nadaljevanje pa je nujno potrebno postaviti ustrezne temelje. Menim, da smo v zadnjem obdobju na tem področju naredili veliko, vendar bi o tem obširneje spregovorili v naslednji številki Kurirja. Tokrat pa naj navedem glavne naloge, ki nas čakajo v letu 1987; 1987:

1. Usposobiti tovarno avtomobilov za nadaljnje povečanje proizvodnje različnih izvedenk R 4. Temu primerno urediti dobavo materiala, skladiščenje in oskrbo delovnih mest.
2. Povečan program pločevinskih delov R 4 za protidobave Renaultu zahteva določene tehnološke izpopolnitve proizvodnje, predvsem presernico, lakirnico in odpremni center za te dele.
3. Zaključiti projekt dolgoročne proizvodne usmeritve tovarne avtomobilov. Da bomo kos zastavljenim nalogam predvsem terminsko, bomo morali maksimalno povezati vse strokovne potenciale IMV in izvajalce, da bomo lahko pravočasno pripravili spremembe za uspešen začetek novih proizvodenj.

Vlado Bahč
član ZKPO

Želim, da nadaljujete uspešno!

Ko sem po dolgotrajnem pričevanju in prisiljevanju le sprejel obveznost, da pomagam kolektivu DO IMV, nisem računal, da bom v tej sredini ostal tako dolgo obdobje. Ker sem bil ves čas v rednem delovnem razmerju v Iskri, je ta dodatna obveznost od mene zahtevala velike napore, kar me je tudi fizično in psihično izčrpavalo. Prihajal sem iz urejenega delovnega okolja, iz zdravih medsebojnih odnosov in iz okolja, kjer je odnos do dela in delovna disciplina na primernem nivoju. Zato sem dolgo časa potreboval za prilagoditev na anarhično stanje in nezdrave medsebojne odnose, ki so vladali v DO IMV. Tako stanje je bilo prav gotovo rezultat dolgoletnih slabih poslovnih rezultatov, stalnih menjav vodilnih garnitur, neurejene notranje organiziranosti in določenega kroga »starih« IMV-jevcv, ki jih je čas povozil in kot taki delajo s svojim intrigantstvom več škode kot koristi celotnemu kolektivu. Nadvse prijetno pa sem bil presenečen nad potrpežljivostjo delavcev v neposredni proizvodnji, ki so vso to agonijo DO IMV mirno prenašali. Hitro sem ugotovil, glede na svoje izkušnje, da ni osnovni problem v IMV program, ki bi sam po sebi povzročal izgubo. Osnovni problem je bil v veliki meri zaradi slabe strokovnosti kadrov, ki niso bili dorasli zastavljenim nalogam. Na žalost smo tudi v našem obdobju premalo storili na prenovi kadrov, tako da ključni problem, ki pogojuje dolgoročno rešitev

IMV, še vedno ostaja. Nujno bo opraviti močnejše kadrovske reze, četudi za ceno rušitve določenega notranjega miru.

V tem trenutku je težko ocenjevati uspešnost našega dela. Če to merimo le s poslovnim rezultatom, potem je naša uspešnost zelo velika. Saj je ravno v tem obdobju po dolgih letih DO IMV ponovno dosegla pozitivne rezultate. Kljub velikim izgubam v preteklosti, velikim kreditnim obveznostim, tudi nelikvidnosti, neurejenim odnosom do poslovnih partnerjev itd. smo vse tekoče težave sproti in uspešno reševali.

Nedvomno pa bo čas tisti, ki bo pokazal, koliko so bile naše usmeritve in odločitve za dolgo-

ročno uspešnost te delovne organizacije pravilne. Sam sem imel največ pripomb ravno na dolgoročne globalne usmeritve, na red in disciplino ter odnos do dela in osebnega avanturizma. Na žalost na tem področju nisem uspel prepričati svojih sodelavcev o pravilnosti mojih razmišljanj. Še posebno me je motila neskromnost nekaterih posameznikov v DO IMV, za katere je IMV idealna za realizacijo njihovih nerealnih ambicij. Vse to pa gre na račun delavca v neposredni proizvodnji.

Posebno prijetno sem bil presenečen nad svojimi sodelavci pri prikoliškem programu. Kljub neštetim težavam smo s skupnim delom le uspeli reorganizirati in

optimalizirati zunanjetrgovinsko mrežo, sanirati vse PVT, tako da ta ne bodo več negativno breme za matično tovarno, odprodali smo vse stare zaloge prikolic, ki so bile pri PVT še od leta 1980, realizirali smo nov tržno nadvse sprejemljiv program prikolic za sezono 1986/1987, realizirali smo investicije v IMV-3, Šentjernej in delno v Črnomelj, optimalizirali smo stroške poslovanja, posodobili proizvodnjo v Deincežu in še bi lahko naštevali. To je predvsem rezultat maksimalnega zaupanja v usmeritve, ki smo jih skupaj trasirali in tudi uspešno realizirali. Želim, da bi se tak razvoj DO IMV nadaljeval z vso intenziteto, predvsem pa, da bi bil prikoliški program povsem enakopraven avtomobilskemu programu, da bi bila možna dovolj intenzivna realizacija sprejetega srednjeročnega programa.

Moja dvojna zaposlitev in velika oddaljenost od Novega mesta mi je onemogočala vsebinsko in stvarno povezavo s kolektivom. Menim namreč, da le emocionalna navezanost na kolektiv in na kraj, v katerem se ta kolektiv nahaja, lahko dolgoročno prispeva k uspešnemu razreševanju vseh obstoječih in nastajajočih problemov.

Na koncu bi zaželel novemu vodstvu, predvsem pa kolektivu DO IMV nadaljnje uspešno poslovanje. Sam pa nadaljujem v Iskri, ker ugotavljam, da svoje ideje lažje realiziram v praksi in v interesu celotnega kolektiva.

Član ZKPO
mag. Dušan Lavrič

Naš pogovor z Ivom Longarjem, predsednikom izvršnega sveta Skupščine občine Novo mesto

Ob vseh nakopičenih težavah smo vse preveč pozabljali na človeka – delavca

Pri tokratni izbiri sogovornika smo se v uredništvu odločili, da mora biti to nekdo izven IMV, vendar pa z nami tesno povezan. Glede na zadnje dogodke in aktivnosti smo se odločili zastaviti nekaj vprašanj nanašajočih se na problematiko v zadnjih dveh letih, obenem pa v zvezi z današnjimi aktualnimi dogajanjmi, Ivo Longarju, predsedniku izvršnega sveta skupščine občine Novo mesto. Tovariš Longar se je povabilu odzval in pred vami je zapis tega pogovora.

KURIR: Delavci IMV z upanjem pričakujemo, kaj bo jutri. To toliko bolj, ker vemo, da je naša startna osnova (ta je bila tudi naloga ZKPO) za leto 1987, ko ne bomo več poslovali pod

okriljem družbenega varstva, takšna, da nam ponuja varnejšo in bolj zanesljivo prihodnost. Prav gotovo pa v teh trenutkih, ki smo jih težko pričakovali šest let, ne moremo mimo tega, da se

ne bi ozrli nazaj, v čas prihoda zadnjega ZAČASNEGA KPO. Nam v IMV je vsaj prek javnih občil poznano angažiranje občinskih organov, da bi IMV pomagali na zeleno vejo. Kakšen neposreden vpliv občinskih struktur je bil lahko tedaj, vi ste dogajanja v naši DO tedaj spremljali kot sekretar OK ZK Novo mesto, na vsa ta dogajanja ko vendar vemo, da je problem IMV prerasel občinske meje?

LONGAR: »Na vsak način je gabarit IMV segel prek občins-

kih meja. Vemo, kakšen je potencial IMV, zato tega ni potrebno posebej poudarjati. Lahko rečemo, da predstavlja okoli 20 – 21 % potenciala ne le občine, ampak tudi regije. Zaradi tega vsaka sprememba, ki se dogodi v IMV, bistveno vpliva na položaj v sami občini. In ko se pojavi takšen obulus, predvsem na finančnem delu, stvar gotovo seže prek občinskih meja. Ko se obrneš po pomoč k širši politični skupnosti, v tem

primeru republiki, moraš določene aktivnosti prepustiti tudi tej, vendar pa tudi sam odigrati aktivno vlogo.

Naše angažiranje bi lahko delili na ta dva segmenta; na delovanje v angažiranju republiških organov in institucij ter na samo angažiranje v občini – od aktiviranja rezervnih občinskih skladov do političnih akcij, prek katerih smo ustvarjali klimo za podporo IMV. Dobro vemo, da tedaj, ko so se stvari javno razkrile, klima ni bila ravno naklonjena IMV. Cilj pa je bil le eden: spraviti IMV na zeleno vejo, zagotoviti socialno varnost delavcem in nemoten razvoj širšega okolja.

Za prejšnje kadrovske sestave v teh organih lahko trdim, da je bila pri tem vedno enotna želja, in sicer najti čim boljšo sestavo, dobiti ekipo, ki bi bila sposobna razrešiti težave. Koliko smo imeli pri tem srečno roko, je seveda drugo vprašanje. Dejstvo je, da je pri tem marsikaj odvisno tudi od sreče. Ni namreč nujno, da je tisti, ki mu gre v nekem okolju vse od rok, uspešen tudi drugje. Človek pač ne more biti idealen na vsakem mestu, zato pravim, da je pri tej izbiri vedno obstajal določen riziko. Težko ocenjujem same začetke, vendar lahko povem za te, ki sem jih spemljal. Menim, da je bila tudi Roškarjeva ekipa dobra. Saj je marsikatera uspešno rešena naloga v času družbenega varstva rezultat uspešnega dela prejšnje ekipe. Ob konglomeratu vseh težav IMV je vsaka ekipa prispevala vsaj delček k razpletu, dasiravno ta še ni povsem takšen, kot smo si ga zastavili. Ne smemo tudi pozabiti, da je ekipa takšna, uspešna ali neuspešna, kakor ji to dovoljuje tako imenovana družbena klima. To je odločujoč trenutek.

Če bi bili že prej zmožni narediti odpise na področju obresti, kot smo jih bili zdaj, bi se lahko pokazal pozitiven rezultat. V Sloveniji je bil vrstni red razreševanje podobnih situacij, sprejet na ustreznih organih. Vemo, da je Gorenje dobilo prednost pred IMV. Če bi bilo drugače, sem prepričan, da bi že ekipa Janeza Roškerja lahko izkazala drugačen finančni rezultat. Po moje je željen rezultat moč doseči z ekipo, ki uspešno vodi razreševanje takšnega problema in to seveda od trenutka, ko je širša družbenopolitična skupnost, pa naj bo to občina ali republika, zmožna zagotoviti potrebne pogoje. Seveda pa je jasno, da se ob vsaki ekipi pojavijo problemi. Razhajanja mnenj, ki jih jaz označujem kot delovna, pa pri tem niso nič slabega in nenavadnega, če je cilj na koncu dosežen vsaj pri-

bližno tak rezultat, kot ga pričakujemo.

Mislim, da so imele vse ekipe skupno hibo. Pretežni del svoje energije in znanja so porabile za reševanje zunanjih težav. To je sicer res bila njihova naloga, vendar pa je bila njihova naloga tudi razreševanje težav v kolektivu. Mislim, da bi bilo pošteno in prav, da bi hkrati bolj mislili tudi na delavca, na sam kolektiv. Mnogokrat bi bilo lažje delovati tudi navzven, če bi bilo notranje politično življenje zgrajeno, če bi pravočasno vpenjali ljudi v vse akcije, če bi bili delavci o vsem pravočasno obveščeni, saj bi kolektiv s tem postajal še aktivnejši. Ta segment je bil vse preveč izpuščen. V vojaškem žargonu bi rekli, da je generalštab učinkovito deloval navzven, pri prenosu ukazov navzdol pa se je zataknilo, da ukaz ni prišel do oddelkov. Tu so bile praznine v preteklosti in tudi v času te ekipe. Pomembnost te sestavine so pokazale vse analize IMV.

Se nekaj bi ob tem želel pripomniti. Mnogokrat se je v IMV pričakovalo, da bo kdo rešitev prinesel od zunaj, morda z občine ali republike. To je zmotno. Lahko pomagamo, sodelujemo, vendar je to le stvar kolektiva. Včasih se je zdelo, da smo šli predaleč, se preveč angažirali v kolektivu. Vsi si želimo tvorno sodelovanje, predvsem pa še močnejše delovanje samih delavcev prek družbenopolitičnih organizacij in samoupravnih organov.

KURIR: Morda bi bilo vprašanje, ki sledi, bolj aktualno, če bi bilo zastavljeno pred dvema letoma, vendar pa se načela, miselnost niso (ali pa) bistveno spremenila. Pravimo, da v regiji nimamo ustreznih kadrov, ki bi bili kos takšnemu zaloga, zato jih iščemo v širšem prostoru. Tako je bilo tudi ob pripravah zadnje »reševalne ekipe« IMV. Ker vemo, da v kolektivu težko ocenjujemo prihajajoče, nepoznane ljudi, je vloga občinskih forumov toliko pomembnejša. Kakšna je bila vloga forumov za časa tega ZKPO?

LONGAR: »Kot sem že rekel, je problem IMV prerasel občinske meje, aktivirana je bila širša družbenopolitična skupnost. In ko zaprosiš za tovrstno pomoč, odpreš celo vrsto vprašanj, ne le finančnih, ampak tudi vsa ostala vprašanja, še posebej kadrovske kot eno najpomembnejših. V občini smo morda nekaj časa napačno ocenjevali, da če bi imeli na čelu IMV človeka, ki bi bil v republiki dovolj afirmiran, bi mogoče časovno prej prišli na vrsto pri finančnem delu razreševanja težav. Pošteno lahko povemo, da smo to ocenjevali po Gorenju. Pritisk v tej smeri smo delali na republiko in to je bil eden od vidikov, ko smo se na omenjeni ravni skušali dogovarjati o podobni rešitvi. To pa ni kaj preprosto, saj gre za daljši kadrovske proces. Polovica današnje ekipe je bila izbrana na ravni republiškega izvršnega sveta, v organih, službah, ki so se neposredno vključevale v razreševanje težav IMV in ki smo jim kot takšnim zaupali. Drugi del ekipe smo skušali reševati lokalno s kadrovskim potencialom, ki smo ga imeli v občini. Iskali smo kadre, ki imajo ustrezno znanje, izkušnje in ki so se v preteklosti že dokazali pri reševanju podobnih težav. Vsa prizadevanja so tekla v smeri, da bi dobili čim boljšo ekipo, izdelane se je težko nadejati. Koliko nam je v tem uspelo, je vprašanje kasnejšega spremljanja dela ekipe. V prvem trenutku se pač zaneses na nekatere podatke, ki jih posredujejo določene službe in pomenijo merilo in kriterij.

Na vprašanje, kakšna je bila vloga občinskih forumov, organov v teh postopkih, lahko odgovorim, da smo pravzaprav lahko imeli vse v svojih rokah. Šlo je le za medsebojno zaupanje znotraj ožjega in širšega prostora. Rezultat tega je bil predlog, posredovan skupščini, ki je v končni fazi vedno tista, ki odloči tako ali drugače, kar je njena pravica in dolžnost.

KURIR: Tako izvršni svet (še se spominjamo poizrtvovalnosti

pokojnega Jožeta Suhadolnika) kot tudi zbori občinske skupščine so delo ZKPO ves čas budno spremljali in pri tem po potrebi sodelovali. Morda celo temeljiteje, bolj objektivno in neprizadeto kot mi v hiši. Nam lahko o tem poveste kaj več? Kako vi ocenjujete povezavo občinskih forumov in ZKPO DO IMV?

LONGAR: »Sam izvršni svet je po aktivih, ki opredeljuje njegovo delovno področje, odgovoren za vsa področja življenja v občini, vendar samo z vidika družbenopolitične skupnosti. Izvršni svet prav gotovo nima pravice prevzemati funkcije, oziroma dolžnosti in pravice samoupravnih organov v kolektivu. Drugo vprašanje pa je, koliko smo v IMV sploh uspeli razvijati samoupravno in koliko je ta samouprava sploh odigrala svojo vlogo. Še enkrat bi poudaril, da je bil po moje ta odnos do kolektiva v vseh obdobjih življenja IMV pomanjkljiv. Samoupravno življenje v IMV je temu primerno tudi razvito. Naš cilj je bil dvigniti ga na višjo stopnjo, sodelovanje v teh procesih, saj se morajo samoupravni organi srečevati z življenjskimi problemi delovne organizacije, o njih razpravljati, na koncu o njih odločati in tudi nositi odgovornost za izvajanje. Ali smo bili v občinskih strukturah bolj prizadeti kot kolektiv? Rekel bi, da bi morali čutiti enako ob resnosti težav, s katerimi se je IMV spopadala. Če bi se, denimo, petina občine (kar predstavlja IMV) podirala, bi to vsi čutili. Seveda je vprašanje, kako je kdo kritičnost situacije dojel v tem trenutku.«

KURIR: Pa smo jo v IMV dojeli, ali nismo morda potihoma mislili, da se nam ne more nič zgoditi? Ali pa je nezadostno poznavanje, kot sva že ugotovila, teže problemov tudi povzročilo manj aktiven odnos?

LONGAR: »To so dejansko stare teorije: »Bolj ko bomo veliki, bolj bo družba za nas skrbela«. Taka miselnost pa je zgrešena, nevzdržna. Takšni veliki sistemi so sicer togi, se strašno težko prilagajajo in sledijo dinamiki... Zagotavljati moramo dohodek in če ga ne, nas tudi fizična veličina ne more rešiti. Ne živimo več v času, ko smo vse reševali skozi socialni vidik, pač pa so postali odločujoči ekonomski kriteriji.

Ob enem menim, da bi morali biti delavci IMV bolj odločni, zahtevnejši v pridobivanju informacij. Vemo, da ni tako, za kar je eden od dokazov odraz osveščenja notranjih sil. Če bi bile družbenopolitične organizacije

bolj agresivne pri zahtevi po informiranju, bi jih tudi dobile. Žal se mnogokrat tudi s teh pozicij deluje vse preveč z levo roko, po liniji najmanjšega odpora, češ, saj vsi drugi odločajo o nas, samo mi ne. Ta apatija je bila vse predolgo prisotna v IMV in kdorkoli jo je že ustvarjal, ni deloval konstruktivno. Takšna politika ne vodi nikamor. Za doseg rezultatov moraš biti popolnoma angažiran. Ob tem vemo, da je v IMV precej polproletariata, ki svojo socialno varnost, vsaj delno, najde izven tovarne. Prepričan sem, da bi marsikateri 'bolj delavski' kolektiv v podobnem položaju močnejše reagiral. Ob spremljanju dolgoletnih težav v IMV lahko rečem, da so delavci IMV dokaj strpnji.

ZKPO, njegovo delo smo v izvršnem svetu spremljali po sklepu zborov občinske skupščine vsak mesec, vsake tri mesece pa smo o tem razpravljali na občinski skupščini. Mislim, da nam je uspelo vzpostaviti medsebojno informiranje, čeprav je bila fama poslovne tajnosti, zaupnosti podatkov včasih preširoko zastavljena. Kot predsednika izvršnega sveta me je motilo – ob mojem principu dela, ki temelji na medsebojnem zaupanju, tako sem nastopil tudi v odnosu izvršni svet – ZKPO – da smo vse prevečkrat mi morali biti iniciatorji, če smo hoteli priti do informacij, manj je bilo pobud s strani ZKPO. Moti me, da na primer na republiških organih dobim informacijo o IMV, v Novem mestu pa o tem nisem informiran. Drugače, menim, so bili odnosi pri medsebojnem sodelovanju pretežno delovni, korektni, zato na koncu tudi rezultati niso izostali.

KURIR: Ob že imenovanih članih ZKPO, ki so ob prihodu imeli deljena področja svojih aktivnosti, je prišlo do imenovanja dodatnega člana ZKPO za avtomobilsko dejavnost in hkrati tudi za prikoličarsko. Kaj je narekovalo to? Zanimajo nas konkretni razlogi za ta dopolnila. Ali morda vzrok v prizadevanjih, ko smo se trudili pridobiti »domač« kader?

LONGAR: »Prepričan sem, in tega ne posplošujem, da kader, ki je čustveno vezan na prostor, drugače čuti težave tega prostora, kolektiva, kot nekdo, ki prihaja.

Na to dopolnilo je delno vplival tudi ta element, ni pa bil odločujoč. Da smo imenovali člane po področjih, je narekovala ocena, mnenje, da bo potrebno IMV parcialno reševati. V nekaterih fazah razreševanja IMV so se porajale variante v smislu priprav na to, kar

bi lahko sledilo. Mislim pa, da je dobro, če se oba programa izkristalizirata znotraj IMV. Nisem pristaš teorije: kdo je izšel iz koga, kdo je koga živel, da so to pač vsa cestna vozila in da je cel sklop vprašanj vodenja tovrstne proizvodnje, prodaje enak. To ni res. Vsak izdelek ima svojo specifiko tako v tehnološkem, proizvodnem kot tudi v tržnem smislu. Po moje je čas, da postanejo ti odnosi čisti, da vemo za ekonomiko enega in drugega. Slika mora biti čista. Dokler ni bila tako jasna, izostrena, da nisi vedel za položaj posameznega artikla, se sploh ni bilo moč odločiti, kaj sploh narediti z IMV. Zame sta to dve proizvodni vertikali, kako pa ju medsebojno povezujemo, je drugo vprašanje; sam bi ju povezal drugače. A če smo nekomu zaupali vodenje poslovnega procesa, potem mu zaupajmo tudi pravico, da ta proces ustrezno organizira.

Prav to, da ti dve poslovni vertikali znotraj IMV morata biti opredeljeni, da so ti odnosi čisti v vseh vidikih poslovanja, je narekovalo, da sta bila v ZKPO imenovana dva člana – vsak za en program. Žal mi je le, da se je to spolitiziralo in da se je kolektiv do strokovnih vprašanj začel politično cepiti na avtomobiliste in prikoličarje. Mislim, da je to slabo. Če ste se kot kolektiv odločili, da ostajate skupaj, bi morali bolj integracijsko delovati in upoštevati ob tem specifiko posameznega programa.

Ob vseh procesih strokovnih institucijah, ki so pri tem sodelovale, mi je prav tako žal, da organiziranost IMV ni postavljena na sodobnejših spoznanjih. Taka, kakršna je, tudi zaradi tega, ker se je nismo pravočasno lotili, kar je lahko tudi očitek temu ZKPO, da smo v pomanjkanju časa prišli do takih kompromisov. Samo življenje v kolektivu pa bo pokazalo, kaj je dobro in kaj slabo. Samoupravna organiziranost je del življenja, ki se lahko spreminja.

KURIR: Vemo, da težave, nakopičene v IMV, in razreševanje njih, skratka boj za doseg ciljev, ki jih je pred vodstvo IMV postavila občinska skupščina, niso enostavne. Povsem normalno je tudi, da v kolektivni obliki vodenja prihaja do različnih mnenj, nasprotovanj. Kako izvršni svet ocenjuje ta dogajanja?

LONGAR: »Glede razhajanj sem že omenil, da so delovnega značaja in jih je potrebno tako jemati. V tem ne vidim nič slabega, če se skozi konfrontacijo mnenj oblikuje politika, ki vodi naprej. Kritično postane tedaj, ko ekipa, ki je sicer dokaj uglašena, začne izgubljati energijo tako, da se ukvarja sama s seboj,

namesto da bi se posvetila zastavljenim nalogam.

V izvršnem svetu smo poskušali z delovanjem, avtoriteto in pozicijo, ki smo jo imeli, delovati tako, da bi bilo razreševanje znotraj ekipe čim manj. Je pa to brez dvoma težko, zlasti še, če se to prenaša na kolektiv. Tedaj se spet zastavi vprašanje zrelosti kolektiva kako sam oceniti zadeve in s tem prispevati k razrešitvi. Očitno je, da se raje vdamo polemikom in politizacijam, kot da bi k problemu pristopili konstruktivno in ga odpravili. Takšni smo pač. Razcepljenost pa res ne vodi k ničemer dobremu.

KURIR: Naj bo že kakorkoli, vseeno radi pravimo, da cilj opravičuje sredstvo. Rezultati so tu in že sami veliko povedo. Kako bi jih komentirali vi? Ali menite, da kateri od ciljev pri začrtanih nalogah le še ni dosežen. V kolektivu želimo slišati oceno izvršnega sveta o delu ZKPO ob dejstvu, da sami tej nalogi nismo bili tako kos, kot se je to morda od nas pričakovalo?

LONGAR: »Ocenjujemo, da so se člani ZKPO delovno zelo angažirali, da pa so posamezniki tu in tam tudi neustrezno delovali. Pomeni, da so delali premalo strokovno, s premalo znanja, preveč verbalno, na kar smo predsednika opozorili. Kako je on to urejal v ZKPO, je drugo vprašanje.

Težko je bilo pričakovati, da se bodo ti ljudje čez noč vkompimirali v težave IMV, saj je bilo potrebno prehodno obdobje za spoznavanje položaja, da je bilo moč oceniti stanje in izdelati načrt, kako naprej.

Nekaj sem o odnosih ZKPO do kolektiva in do občinske družbenopolitične skupnosti že povedal. Izpostavil pa bi, da se naloge terminsko, tako kot jih je skupščina začrtala, niso odvijale; marsikdaj je do tega prišlo objektivno, marsikdaj pa tudi subjektivno. Kajti sklepi skupščine so bili tako postavljeni, da bi se morale težave skorajda čez noč razrešiti. Vemo pa, da vprašanja dolgoročne usmeritve ni moč razrešiti čez noč pa naj bo sklep sprejet na občinski ali republiški skupščini. To so procesi, ki morajo dozoreti in jih je težko časovno opredeliti. Tudi tisti del sklepa o alternativnih programih ni povsem uresničen. Dolgoročno smo se opredelili za avto in prikolico, a če se želimo tehnološko dvigniti, bomo alternativne programe prav gotovo potrebovali.

Finančne težave smo trenutno uredili, vendar IMV še ni povsem rešena, ne bi se smeli predati zadovoljstvu saj vemo, da so današnji občinski pogoji gospodarjenja dokaj težki, jutri pa bodo lahko še težji. Menim,

da je sedaj potrebno ta uspeh krepiti in ga močnejše vpenjati v dolgoročne programe.

KURIR: Z iztekom družbenega varstva je pred nami nova zahtevna naloga: imenovati može, ki bodo naš kolektiv, poln upanja in želja, da se ti neljubi ukrepi ne bi nikoli več ponovili, vodili nadaljnja štiri leta. V kolektivu se je razvnela prava predvodilna kampanija in najbrž tudi vi ne stojite dogodkom ob strani. Politična koordinacija je eden od odločujočih dejavnikov, ki lahko učinkovito (ali pa tudi ne) kroji kadrovsko politiko. Kakšna so vaša stališča pri oblikovanju novega kolektivnega poslovnega organa?

LONGAR: »Bržkone je res, da nekaterih elementov, ki jih navajajo zakon o združenem delu in družbeni dogovori, v praksi ne znamo realizirati. Eden takih je tudi sprotno ocenjevanje rezultatov dela poslovnih organov. To, kar se je v IMV dogajalo v zadnji fazi, sodi sem.

Ob izteku mandatov in zaključnih poročil poslovnega leta je prav, da se te ocene izdelajo in da so lahko merilo in tudi zaupnica za nadaljnje delo. Ne bi pa smeli tega izkrivljati, pač pa biti objektivni. Kakšna je vloga politične koordinacije pri tem? Povedati je treba, da ta ni nikakršen organ, marveč gre za metodo dela v občini, s katero si subjektivne sile izmenjujejo informacije in usklajujejo aktivnosti, in nima odločujoče vloge. Kar zadeva kadrovsko politiko, je pri OK SZDL v ta namen sestavljen odbor, ki izoblikuje mnenje, to pa je le eno od mnenj, ki pa ni nujno tudi upoštevano. Prav je, da se to mnenje vključi v delo razpisne komisije pri oblikovanju končnega predloga za delavski svet. O tem, kdo bo sedaj na čelu IMV, ne odloča več skupščina, marveč samoupravni organi v IMV, kar je tudi prav. V času trajanja družbenega varstva so se mnoge stvari prek samoupravnih organov vodile zgolj formalno. Prav zdaj, ko se pogovarjava, ta kadrovski proces teče dalje. Delavski svet DO IMV prav gotovo potrebuje mnenje osnovnih okolij, saj je izbor organa, ki bo IMV peljal naprej, ena temeljnih pravic in dolžnosti delavcev našega kolektiva. Na občinski ravni pa pomagamo le toliko, da bi bil ta izbor čim ustrežnejši, da bi nekatere stvari, ki so ostale odprte, pripeljali do konca in bi zagotovili kontinuiteto. Smo v časovni stiski, ki nas prisiljuje k krajsanju postopkov, to pa ni razlog, da razpravo okrnemo. Kljub

vsemu moramo zagotoviti možnost odločanja.«

KURIR: Znano je, da na položaj sleherne delovne organizacije ne vpliva le dobro izbrano vodstvo na najvišji ravni, ampak tudi vodstvene in vodilne funkcije po vertikali navzdol. Vemo, da tudi na tem področju v IMV (dasiravno to ni več tako tragično kot nekoč) nismo kadrovske močni. Ali ne menite, da je zdaj tudi čas in možnost za spremembo na tem področju?

LONGAR: »V preteklosti smo v obliki družbene prisile pripeljali v IMV kar nekaj kadra. Vendar so nekateri pod pritiskom težav, razreševanja obu-

pali, poleg tega v kolektivu do teh ljudi ni bil ustvarjen pričakovani odnos. Marsikdo je iz IMV odšel v čudnih okoliščinah, z izgovorom, da nima pravega dela, da je bil odrinjen od stvari, zaradi katerih je prišel v IMV. Vemo, da razpoložljiv kadrovski potencial, s katerim v občini razpolagamo, takoj, ko ga nekje postavimo, drugje manjka.

Vemo, kateri so deficitarni kadri in v sistemu izobraževanja smo zastavili proces, s katerim bomo leta 1990 prišli do novih potrebnih kadrovskih moči. A do tedaj bomo morali preživeti. Ob tem bi rad poudaril, da imamo v občini svetle primere za vodenje dolgoročne kadrovske politike, pri katerih se lahko zgledujemo na tem področju. Kadrovske vrzeli lahko popolnimo z organizacijo služb tam, kjer kader je, npr. v Ljubljani.

Ne vidim nič slabega v tem, če v tej smeri razmišljate tudi v IMV, da se nekatere službe, oddelki organizirajo v močnejših centrih. Organizirani pa morajo biti tako, da čutijo pripadnost matični firmi. Na prenos sedeža firme v Ljubljano pa izvršni svet ne pristaja, vendar naj to ne pomeni lokalističnega zapiranja. Navsezadnje niti občina ni velika in tudi republika ne.«

KURIR: Kakšne naloge si je izvršni svet, katerega predsednik ste, zastavil v zvezi z IMV v prihajajočem obdobju?

LONGAR: »Problem IMV ne odhaja z našega dnevnega reda. Izvršni svet bo IMV spremljal intenzivno tudi vnaprej, vsaj še eno leto. Po tem letu – odvisno, kaj se bo v tem času zgodilo, če bo zaživila normalno, jo bomo

pač spremljali kot vse ostale kolektive.«

KURIR: Ker smo že na pragu novega leta, naj vas vprašam še za vaše želje v povezavi z našim kolektivom. Kakšen jutri nam pripisujete?

LONGAR: »Težko je biti prerok. Prepričan sem, da se bo našla dolgoročna rešitev tudi za avtomobilski del, ki bo izključno v rokah samupravnih odločitev, pri čemer pa bomo sodelovali tudi v izvršnem svetu in se po svojih močeh angažirali pri dokončni ozdravitvi IMV.«

Zahvaljujem se vam za pogovor in naj vam zaželim veliko dobrih odločitev in uspešnega dela kot predsedniku izvršnega sveta skupščine občine Novo mesto.

—jš—

Seja delavskega sveta DO IMV 12. 12. 1986

Imenovanje poslovnega odbora DO IMV

Delegati delavskega sveta DO so se verjetno zadnjič v letošnjem letu sestali na svoji seji, ki je bila 12. decembra 1986. Glavna točka je bila imenovanje poslovnega odbora DO IMV v naslednjem 4-letnem mandatnem obdobju, kajti DO IMV konec leta poteka uveden ukrep družbenega varstva. Poleg tega so delegati obravnavali še 7 točk dnevnega reda.

Po ugotovitvi sklepčnosti, na seji je bilo 42 delegatov od skupno 65, pregledu in potrditvi zapisnika 4. redne seje in spremembi sestave razpisne komisije je direktor kadrovsko-pravnega sektorja Marjan Potrč delegate

podrobno seznanil s potekom razpisnega postopka za člane poslovnega odbora in individualnega poslovnega odbora TOZD Commerce in TOZD Razvojni inštitut. Razpis je bil objavljen v osrednjem dnevniku Delo 21. 11. 1986, rok za prijavo pa je bil osem dni. Prijavilo se je 6 kandidatov za poslovni odbor, za razpisano mesto podpredsednika za proizvodnjo prikolic pa ni bilo prijav, zato bo potrebno za ta dela še pridobiti delavca in dva delavca za individualni poslovni odbor: enega za TOZD Razvojni inštitut in enega za TOZD Commerce.

Prijavljene kandidate je obravnavala razpisna komisija in jih predlagala za poslovni odbor in individualni poslovni

organ TOZD Razvojni inštitut in TOZD Commerce. Prav tako so DPO v DO IMV pričele oblikovati mnenje o prijavljenih kandidatih in o njih podale pozitivno mnenje. Svoje mnenje je podal tudi kandidat za predsednika poslovnega odbora DO IMV.

Kljub večkratnim telefoničnim urgencam nismo pravočasno pridobili soglasja koordinacije OK SZDL, zato se predlaga imenovanje poslovnega odbora in individualnih poslovnih organov pod pogojem, da

mnenje ne bo v nasprotju s sklepom delavskega sveta DO IMV, sicer bomo obnovili postopek.

Marjan Anžur, predsednik ZKO DO IMV, je podrobneje predstavil kandidata za podpredsednika za splošne zadeve in kandidata za podpredsednika za trženje prikolic, ki prihajata v IMV iz drugih DO. Poudaril je veliko kadrovske krizo za taka delovna mesta v Sloveniji. Konec letošnjega leta poteka ukrep

Delavski svet DO IMV je sprejel naslednji SKLEP:

Na podlagi objavljenega razpisa, prispelih vlog, predloga razpisne komisije, mnenja kandidata za predsednika poslovnega odbora in mnenja koordinacije delavski svet DO za mandatno obdobje štirih let, od 1. 1. 1987 dalje, imenuje:

1. za predsednika posl. odbora – soglasno: Marjana Anžurja, dipl. ing. str.;
2. za podpredsednika za proizvodnjo avtomobilov – z 41 glasovi »ZA« in 1 vzdržanim glasom: Vlada Bahča, ing. strojništva;
3. za podpredsednika za trženje avtomobilov – soglasno: Mirana Verdela, dipl. oec.;
4. za podpredsednika za trženje prikolic – soglasno: Jožeta Sagadina, dipl. oec.;
5. za podpredsednika za finance – soglasno: Francija Borsana, dipl. oec., in
6. za podpredsednika za splošne zadeve – soglasno: Zdravka Slaka, dipl. pravnik.

Na podlagi prej omenjenih postopkov in mnenj ter mnenja delavskih svetov TOZD Razvojni inštitut in Commerce se imenujeta:

1. za direktorja TOZD Razvojni inštitut – soglasno: Štefan Poredoš, ing. str.;
2. za direktorja TOZD Commerce – soglasno: Stanislav Blatnik, oec.

Imenovanje velja pod pogojem, da bo skladno z mnenjem koordinacije.

Prijavili so se:

za poslovni odbor DO IMV:

1. predsednik poslovnega odbora: Anžur Anton-Marjan, dipl. ing. strojništva, sedaj preds. ZKO;
2. podpredsednik za proizv. avt.: Bahč Vlado, ing. strojništva, sedaj član ZKO;
3. podpredsednik za trženje avt.: Verdel Miran, dipl. oec., sedaj podpredsednik ZKO;
4. podpredsednik za proizv. prik.: ni bilo prijav;
5. podpredsednik za trženje prikolic: Sagadin Jože, dipl. oec., sedaj vodja prodajnega področja SMELT Ljubljana;
6. podpredsednik za finance: Borsan Franci, dipl. oec., sedaj podpr. ZKO;
7. podpredsednik za splošne zadeve: Slak Zdravko, dipl. pravnik, sedaj direktor DO Cestno podjetje Novo mesto;

za individualni poslovni organ:

1. TOZD Razvojni inštitut: Poredoš Štefan, ing. strojništva, sedaj direktor sektorja programiranja razvoja;
2. TOZD Commerce: Blatnik Stanislav, oec., sedaj v. d. dir. TOZD Commerce.

SoB Novo mesto o uvedbi družbenega varstva v DO IMV, zato bodo novo izvoljeni člani poslovnega odbora svoje funkcije prevzeli s 1. 1. 1987, nekateri pa se bodo z delom pričeli seznanjati že sedaj. Večji poudarek v prihodnjem obdobju bo dan področju izobraževanja in kadrov v DO IMV, zato bo to področje pokrival programski vodja Božo Kočevar, in področju organizacije in reorganizacije, ki ga bo pokrival programski vodja Anton Kuhar.

Preden so delegati pričeli z glasovanjem, so se kandidati za poslovni odbor začasno umaknili iz seje sode.

Nato so delegati prešli na glasovanje za vsakega posameznika posebej.

Predsednika delavskega sveta DO IMV in koordinacijskega odbora OO ZS DO IMV sta novo izvoljenemu poslovnemu odboru in individualnim poslovnim organoma zaželela uspešno delo, dobro kreacijo in uspehe v štiriletnem mandatnem obdobju.

Marjan Anžur se je v imenu celotnega poslovnega odbora zahvalil delegatom DS DO IMV za izkazano zaupanje ob imenovanju. Nato je spregovoril o nadaljnjih aktivnostih v prihodnjih letih, ko bodo boljši kruh

Pod četrto točko dnevnega reda so delegati DS DO IMV oblikovali v skladu z našim samoupravnim aktom pozitivno mnenje k imenovanju za delavce s posebnimi pooblastili in odgovornostmi v DSSD DO IMV. To so:

1. za vodjo finančne službe: Bojan Petan, dipl. oec.;
2. za vodjo računovodskega sekt.: Majda Pirc, oec.;
3. za vodjo sektorja kontrole kvalitete: Bojan Tomšič, mag. org. znan.;
4. za vodjo sektorja za organizacijo in AOP: Vlado Starič, dipl. ing. str.;
5. za v. d. vodje kadrovsko-pravnega sektorja: Marjan Potrč, dipl. pravnik;
6. za v. d. vodje plansko-analitskega sektorja: Dušan Plut, dipl. oec.

Navedene delavce je na seji 15. 12. 1986 v skladu s svojimi pristojnostmi imenoval delavski svet DSSD.

vsem rezali znanje, izvoz in uspešno delo vseh delavcev.

V skladu s sklepom prejšnje (četrte seje DS DO IMV z dne 12. 11. 1986) je bil ponovno obravnavan predlog kandidatov za uredniški odbor in urednike internega časopisa »Kurir«. Brez razprave so bili imenovani delavci v uredniški odbor in uredniki za dveletna mandatna obdobja.

V šesti točki so delegati sklopali o zunanjetrgovinski dejavnosti, kakor povzemamo:

1. Rezultati poslovanja PVT se ugotavljajo četrtno, polletno in za poslovno leto.

2. Finančna služba in računovodski sektor kontrolirata materialno finančno poslovanje PVT.
3. Poslovna politika PVT se izvaja v skladu s skupno pos-

lovno politiko DO IMV, za kar so odgovorni poslovni odbor in direktorji PVT.

Služba družbene prehrane je dala odgovor na zastavljeno delegatsko vprašanje (na zadnji seji) o razdeljevanju malic, iz katerega je razvidno, da so v družbeni prehrani v zadnjem času zastavili akcijo, s katero so želeli odpraviti nekatere slabosti, zlasti še pri razdeljevanju malic. Pričeli so z naslednjimi aktivnostmi:

— malice se delijo v jedilnici I. na dveh mestih, s čimer je veliko skrajšana vrsta čakajočih delavcev;

— nabavili so kvalitetnejše krožnike in prte ter z delitvijo občutno zmanjšali porabo kruha.

Veliko pozornost posvečajo topli malici, saj se zavedajo, da so dolžni delavcu zagotoviti topli obrok.

V uredniški odbor internega časopisa »Kurir«: Jovo Bogovac iz TOZD TA, Bojan Mikec iz TOZD TA, Boris Padovan iz TOZD TA, Janez Zupančič iz TOZD TA, Vida Mamilović iz TOZD Commerce, Jože Muhič iz TOZD Commerce, Aleš Fink iz TOZD TP NM, Danica Ivanušič iz TOZD TO Črnomelj, Branka Kržič iz TOZD TO Mirna, Ernest Sečen iz TOZD TAP Brežice, Bojan Tomšič iz DSSD, Barbara Kranjc iz TOZD RI. Odgovorni urednik internega časopisa: Vojko Grobovšek. Glavni urednik internega časopisa: Jasna Šinkovec. Tehnični urednik internega časopisa: Mira Žonta. Izdajateljski svet je bil potrjen že na prejšnji seji.

Zakaj ne bi povedali, kaj bi radi

Leto, ko smo vendarle dočkali — po mnogih turobnih dneh (kar letih) — nekaj sončnih žarkov, ki so v nas prebudili vesilni optimizem, kar ga premoremo, se izteka. Naredili smo vrsto obračunov in v uredništvu smo menili, da bi ga vsaj delno naredili tudi s Kurirjem. Trudili smo se, da bi ga naredili takega, da bi bralci čim raje segali po njem, da bi bil poln zanimivih informacij, skratka čim boljši. Vemo, da v tem še nismo uspeli, saj tudi sami nismo povsem zadovoljni. Vseeno smo se odločili, da za zadnjo številko KURIRJA pripravimo anketo, da tudi vi poveste mnenje o časopisu, predvsem kakšen se vam je zdel v tem letu, kaj v njem pogrešate, obenem pa nam zaupate novoletne želje kolektiva.

In kaj ste nam povedali?

Dana Zupan: »Kurir prebiram odkar izhaja. Seveda je do danes doživel veliko sprememb, razvijal se je in rasel s tovarno. Menim, da bi bilo dobro poskr-

beti, da bi ga dobil vsak član kolektiva. Ne bi smeli pozabiti na štipendiste, upokojence, ki bi jim bil Kurir vez s kolektivom in jim sploh veliko pomenil. Vendar iz njega zvemo premalo o naših razvojnih načrtih. Res bi nas moral sproti obveščati o pomembnih dogodkih. Pa tudi člani kolektiva bi se morali v njem marljiveje oglašati s svojimi teksti, mnenji in stališči.

Ob prihajajočem letu želim, da bi se uresničile vse napovedi tako v avtomobilskem kot tudi prikoliskem programu, da bi se poenotili in ostanemo imvejci, potem pa da ne bi pozabili na človeka, delavca in da bi nam v novem letu uspelo zbrati sredstva za jubilejne nagrade.

Martin Žagar — orodjarna:
»Z vsebino sem zadovoljen, vsa

pohvala pa Jošku in žebličkom. Morda bi ne bilo slabo uvesti male oglase. In želja? Dolgoročni program IMV!«

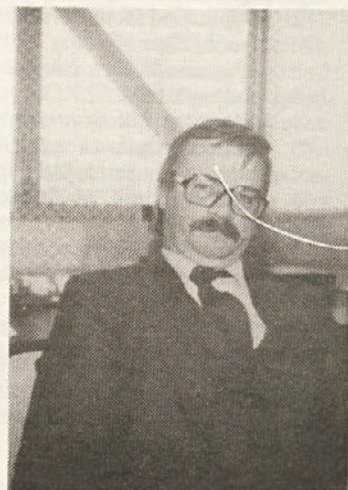
Bojan Tomšič — kontrola kakovosti: »Mislim, da je takšen, kot je, kar dober. Na vsak način mora imeti tudi nekaj ost-rine. Zadovoljstvo je meni in

Nadaljevanje na 13. strani

Od kod Kurir?

Morebiti ste že kdaj pomislili, od kod našemu časopisu ime KURIR?

Stari imvejci bi na to vprašanje znali odgovoriti, kaj pa drugi? Kurir — prenašalec pošte, sel — tudi tako bi si lahko razlagali in bi imeli prav. Čisto prav pa le ne, saj je ime KURIR dalo nekaj povsem drugega. Naj odkrijemo skrivnost: tako se je imenoval naš dostavni avto.

V našem »enajstem tozdu« izdelujejo avtodome

IMV: prva jugoslovanska tovarna v Belgiji, je bil naslov članka v 2. številki Kurirja, 18. decembra 1972, ki je poročal o slavnostni otvoritvi naše tretje tovarne avtomobilskih prikolic IMV ADRIA CARAVAN BELGIUM N. V. Da, v Belgiji je bila naša tretja taka tovarna, saj smo štirinajst dni pred to odprli novo tovrstno tovarno v Brežicah. Sklep centralnega delavskega sveta o organizaciji montaže prikolic v Belgiji pa je bil sprejet 10. decembra 1971.

Štirinajst let ima IMV svoj »enajsti tozd« zunaj meja naše domovine. Žal o njem vemo bolj malo. Temu pa se niti ne gre čuditi, saj celo dislociranih tozdov, čeprav se zdijo v primerjavi s tem zelo blizu, ne poznamo dovolj. Tudi v starejših številkah Kurirja nismo mogli najti informacij o Deinzeju, ki bi bile zanimive. To je razlog več, da želimo zdaj predstaviti tovarno, ki je nastala iz potrebe, da bi se prek nje kar najtesneje povezali z zahodnoevropskim tržiščem.

V tedanjem izvoznem zagonu nas je pestila vrsta nepremostljivih težav: prevoz prikolic do prodajnega mesta, dragi prevozi (predstavljali so približno petino vrednosti prikolic), težave pri nabavi dovoljenj za prevoze prek državnih meja, visoke tovarnine in seveda želja po povečani proizvodnji, da bi znižali stroške izdelave za dele in sklope in povečali dohodek. V Kurirju, leta 1972, je bila ta odločitev takole pojasnjena:

»Po temeljitih analizah smo ugotovili, da je za montažo prikolic najbolj primerna Belgija, ki leži sredi možnostnega področja kupcev velikih prikolic

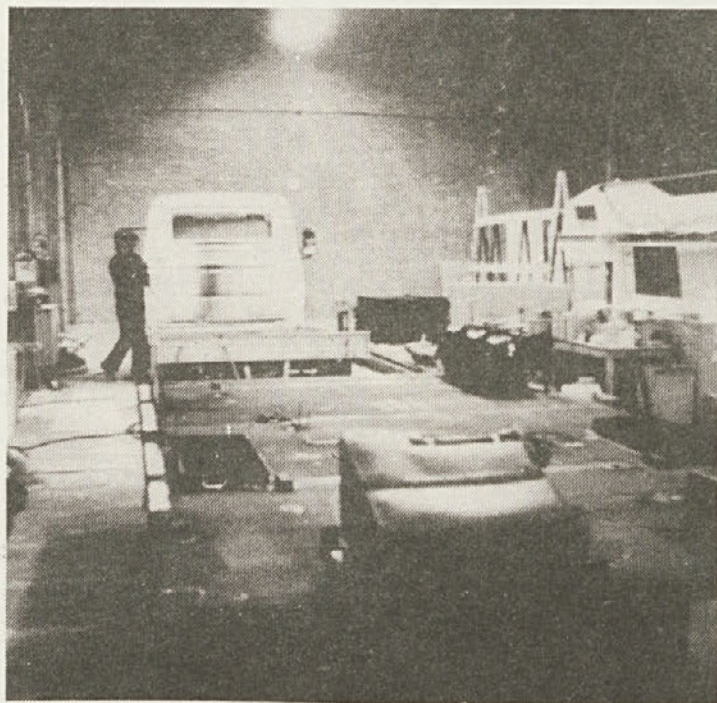
Janez Ješe, direktor PVT Dienze

Marjan Simič, direktor za spl. zad. prodajo in proizvodnjo

Šasija s kabino (Fiat-Ducato), ki je osnova za avtodom Adriatic

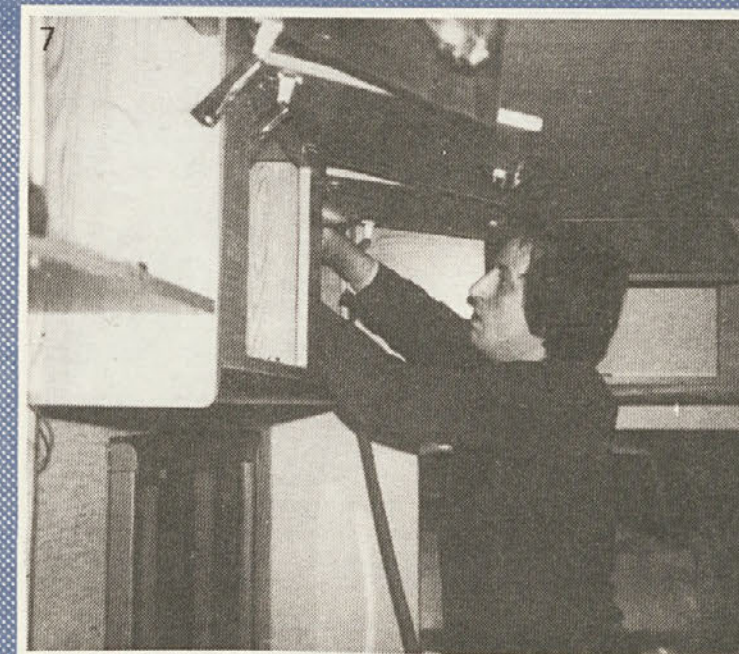
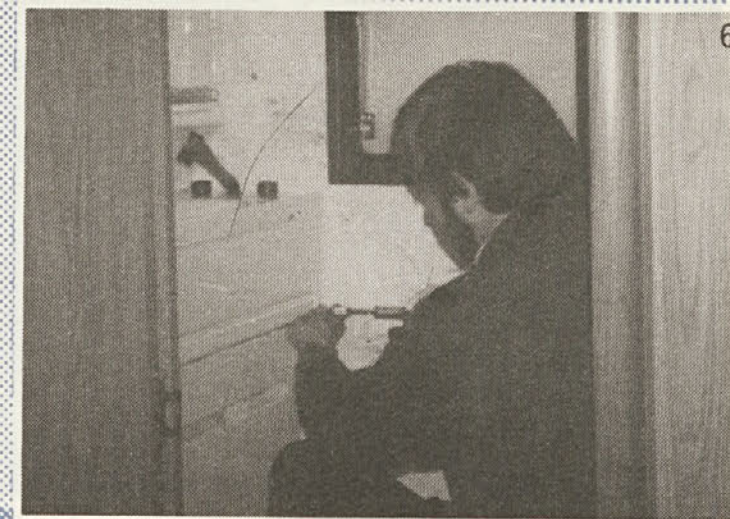
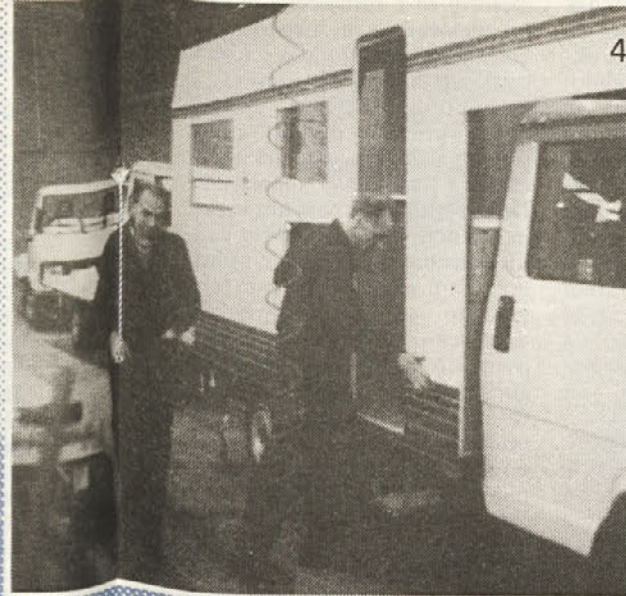
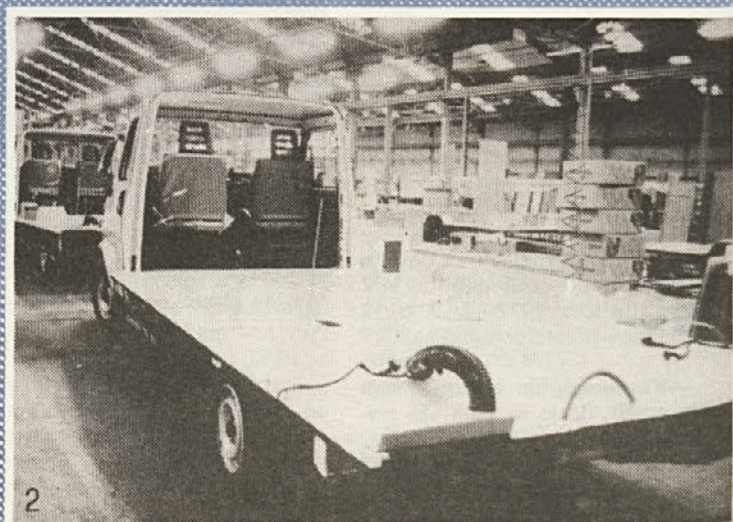

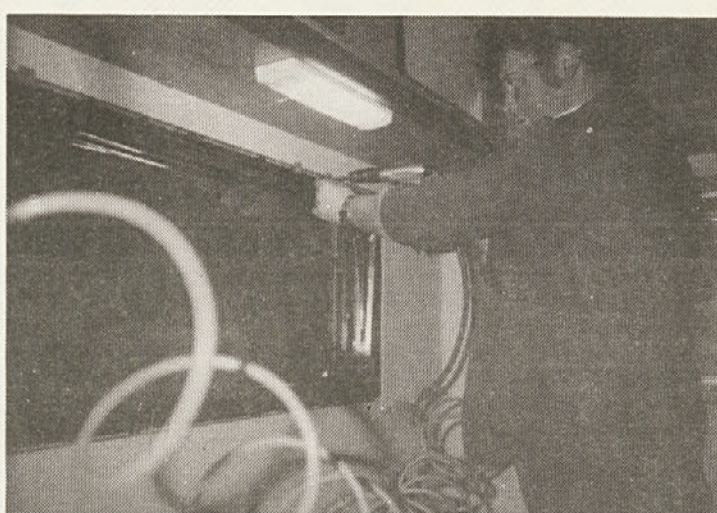
Priprava vozila za gradnjo avtodoma

in ker belgijske oblasti nudijo posebne olajšave podjetjem, ki želijo organizirati montažo v njihovi državi. Razen tega lahko v Belgiji sestavljene prikolicе izvozimo v vse države skupnega trga brez plačila carine, kot da bi bile prikolicе narejene v Belgiji.

Naš belgijski predstavnik je dobil ponudbo, da bi vzeli v najem tovarno kovinskega pohištva v mestu Deinze pri Gentu, ki je bila zgrajena pred drugo svetovno vojno in je delala do pred tremi leti. Razen prikritih prostorov je okoli tovarne veliko prostora za odlaganje narejenih prikolic. Prostor omogočajo tudi ureditev centralnega servisa za prikolicе v Belgiji in centralnega skladišča za rezervne dele, kar je odločilnega pomena za prodajo prikolic. Najemnina je za nas zelo ugodna in nam omogoča proizvodnjo za devet let ter po naši odločitvi še dvakratno podaljšanje.

Danes v Deinzeju prikolic ne izdelujejo več, prostor pa je še vedno uporaben. Zdaj je tam dispečerski center prikolic za Evropo, kjer opravljajo tudi servisiranje, in odstranjujejo sledove naše površnosti, včasih že kar malomarnosti. Na platoju ob tovarni čakajo prikolicе na trgovce širom po Evropi in mimoidoči lahko kaj hitro dobi zmotno predstavo, da tam izdelujejo prikolicе. Ob cesti, ki drži v Gent zdaj v tipično belgijski

Vgradnja oken in rolo zaves

stavbi, ki je brez fasade, le v opeki, in je bila zgrajena pred drugo svetovno vojno, enainšestdeset domačinov delavcev izdeluje avtodome.

Za Belgijce nič posebnega in nenavadnega, za nas pa prav gotovo je urejenost same tovarne in njene okolice. Nikakršne navlake, smeti in nereda, vse je na svojem mestu. Prijeten vtis. Še prijetneje je videti, da v proizvodnih halah nihče ne postopa brez dela. Vsak je zatopljen v svoje delo, ni časa za pogovor, cigareto, pohajkovanje. Kot sta nam povedala Janez Ješe, direk-

tor IMV ADRIA CARAVAN BELGIUM, odgovoren za finance, in Marjan Simič, direktor, odgovoren za proizvodnjo, so letos junija odpustili 144 (56 %) delavcev, ostalo je samo 61 delavcev in 18 nameščencev (ki bi jim pri nas rekli režijski delavci). Pri tem številu nameravajo sedaj, ko se je našel rentabilen program, ki zagotavlja perspektivo, tudi ostati. Za naše, jugoslovanske razmere je dokaj nenavadno, da avtodome izdeluje le šestdeseterica.

Proizvodne prostore nam je razkazal gospod Kuitenbrouwer, ki je z nami že od začetka, od leta

mesecih so z združenimi močmi že izdelovali večje, luksuzne prikolicice. Proizvodnja je iz dneva v dan rasla, vrh pa je dosegla v letih 1975–1978, ko so izdelali po 18 prikolicic dnevno v eni izmeni, seveda z ustrezno povečanim številom zaposlenih. Domačimi, ki so znani kot vestni in pridni delavci, so se brez večjih težav naučili izdelovati prikolicice. Tudi moderno sendvič tehnologijo so hitro obvladali. »Zaživeli« sta dve sendvič liniji s potrebno opremo in nam omogočili, da smo stopili v korak s časom. Ob dokončanju težke pričakovane in prepotrebne nove tovarne prikolic v Novem mestu smo omenjeno tehnologijo (kot veste) prenesli v to tovarno. Seveda to ni bilo tako enostavno, saj so neprestani zamiki rokov za dokončanje investicije povzročili vrsto težav in spominjamo se še ne tako davnih časov, ko smo stene vozili od sendvič linij v Dainzeju na montažne trakove v Novo mesto in Brežice (za slednje še danes izdelujejo stene v Belgiji), kar dolgoročno ni bilo vzdržno.

V Belgiji od lanske jeseni tako izdelujejo le avtodome. Tržišče te »hišice na kolesih« izjemno dobro sprejema, tako da je povpraševanje večje od ponudbe. V tem času jih v Deinzeju naredijo povprečno deset na teden.

Proizvodnja avtodomov, ki je organizirana v eni od treh hal, bo

Tovarniško dvorišče

Montažni trak

Posvet direktorjev

1972. Povedal je, da tedaj v Deinzeju ni nihče vedel, kako se izdeluje prikolicice. Znanje je bilo tu povsem nekaj novega. Tega dela so jih naučili naši invejski strokovnjaki in po dobrih treh

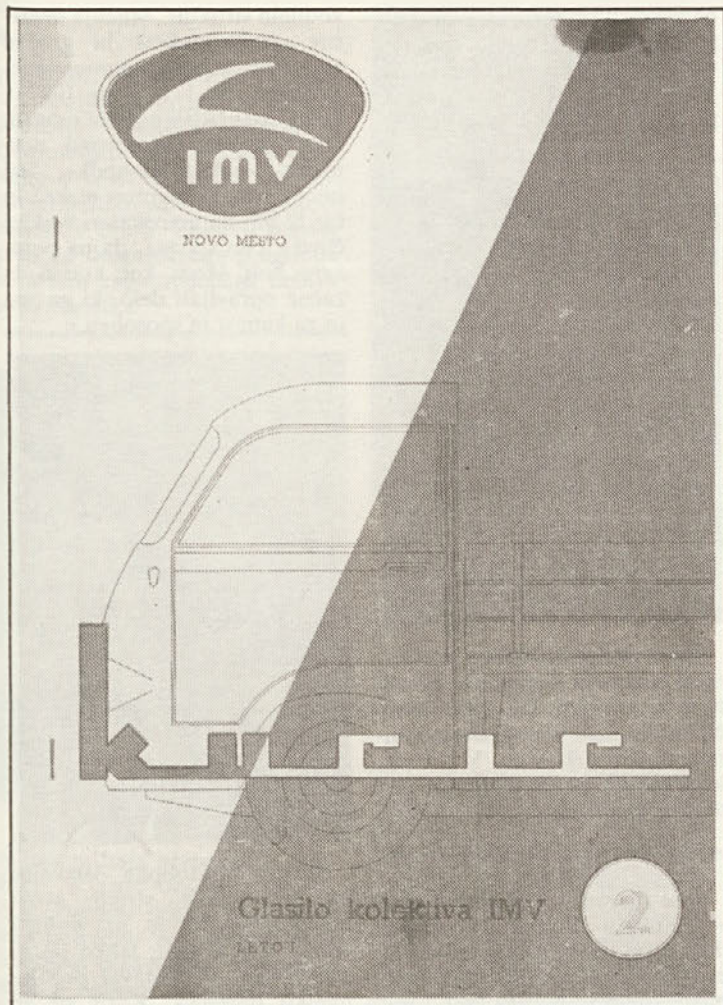
v naslednjem letu glede na potrebe tržišča nedvomno povečana.

Danes želimo s sliko in besedo predstaviti potek proizvodnje avtodoma.

—jš—

Podpisi k fotografijam na sredini:

1. Priprava vozila za gradnjo avtodoma
2. Začetek gradnje avtodoma — montaža poda
3. Vgradnja pohištva in opreme
4. Sestavljanje karoserije
5. Opremljanje karoserije
6. Montaža toaletnega prostora
7. Montaža visečih omarič

Nadaljevanje z 8. strani

mojim sodelavcem pomenila uvedba stalne rubrike o kakovosti. Kurir opravlja pomembno poslanstvo, saj povezuje kolektiv odnotraj in ustvarja sliko o njem zunaj tovarniških zidov. Izhajati manj kot enkrat mesečno ne bi smel, prej bi moral večkrat in s čimveč sodelavci. Tudi na pravočasnost informacij ne bi smeli pozabljati, sploh pa ne na to, da vesti slišimo prvi in to v hiši. Morda bi lahko uvedli redne rubrike z več področij: proizvodnje, komercialne, tehnike, organizacije... Vseč mi je domač humor, prav tako nova rubrika Iz Renaulta... Pri željah pa bi na prvo mesto postavil to, da bi bili doseženi rezultati na področju kakovosti v prihodnjem letu še boljši. Ob tem pa, seveda, vsem srečno, zdravo in uspešno 1987!»

Branka Gazvoda — konstrukcija: »V preteklem letu je Kurir zadovoljil moja pričakovanja. Že dolgo nismo imeli tako kvalitetnega internega časopisa. Vsekakor bi bil še boljši, če bi vsak član kolektiva k temu prispeval svoj delež. Žal pa bo treba še veliko dela, da bi ljudi pripravili k sodelovanju. Po tistem ga vsak rad še kritizira, ko pa je treba svoje mnenje spraviti na papir, nam odpove. Ža sama anketa je pokazala, da se bojimo svinč-

nika in papirja. Zakaj? Kurir ni časopis peščice ljudi v uradniškem odboru. Morali bi se zavdati, da ima vsak pravico pisati za Kurir, to je celo več kot zaželjeno.

V novem letu bi želela samo eno: da bi bili bolj odkriti in korajžni takrat, ko se to od nas pričakuje, in manj zahrbtni.«

Branko Vlašič — transport: »Ocenjujem, da postaja Kurir spet imvejski. Vse več je v njem tem z aktualnih področij, spremlja naše dobro in slabo delo. Brez dvoma je njegova naloga, da z besedo spodbuja pripadnost kolektivu.

Ob želji, da bi tudi prihodnje leto nadaljevali smelo začrtano

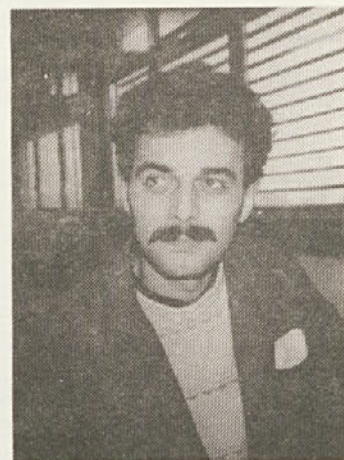
politiko bi rad izrekel vse priznanje našemu ZKPO.«

To je le nekaj mnenj, saj pa bi jih zapisali še več. Ne oklevajte in nam sporočite svoje predloge, mnenja, morda že kar tekste. Tudi vi! Ne bodite le pasivni bralci, ustvarjajte Kurirja s svojimi predlogi. Vsakega predloga (pisnega ali telefonsko sporočenega int. 16 ali dir. št. 21-703) bomo veseli. Nekaj jih je izoblikovala tudi ta anketa in jih bomo na prvi seji novo izvoljenega uredniškega odbora skrbno pretehtali in najboljše tudi upoštevali.

Alojz Bobnar — monter: »Kurirja preberem v celoti. Premalo pišete o dobrih delavcih, ki s svojim delom izstopajo iz povprečja. Vsem pa želim — dvig standarda.«

Igor Zoran — tehnolog: »Občasno prebiram tudi časopise drugih delovnih organizacij, vendar moram reči, da je Kurir dovolj obširen in kvaliteten.

Želim več informacij o poslovnih politikah, gospodarjenju in zanimivostih iz naše delovne organizacije. Mene in tudi ostale delavce bi zanimalo tudi pisanje o drugih, nam sorodnih delovnih organizacijah. V letu 1987 pa vse najboljše!»

Vlado Bursač — vzdrževanje: »V glavnem sem z vsebino zado-

voljen. Pišite več o racionalizaciji, izboljšavah, novih metodah dela, dosežkih posameznikov... In želja? Da bi dobili jasen dolgoročni program.«

Marjanca Oštir — ekspedit: »Kurirja redno spremljam in sem zadovoljna, da iz njega zvem vse o poslovanju DO in delu ZKPO. Z leti postaja tudi Kurir zrelejši. Žal pa ni vse tako, kot bi moralo biti, pri delitvi Kurirja. Naša služba ga dostavlja na vse naslove, potem

pa, kakor se kdo organizira. Žal ni povsod najboljše. Kurir obleži ljudje bi ga prebrali, a ga vedno ne dobijo ali pa ga z zamudo.

Delavcem naše IMV pa bi zaželela veliko uspeha in zdravlja.«

Vlado Udovč — železniški promet: »V letu, ki izteka, sem bil relativno zadovoljen z našim tovarniškim časopisom. Najrajši sem prebral komentarje Joška Podgurskega in žebličke.

V letu 1987 si želim še boljše poslovanje in višje prejeme delavcev!»

V vodstvu DO smo poiskali **Cico Ostojčič** in **Zinko Hrovatič**, ki sta nam na vprašanje skupaj odgovorili: »Časa za branje resda ni veliko, vendar časopis prebema največkrat doma. Kurir gotovo sodi med časopise

delovnih organizacij, ki daje celotno podobo o kolektivu, je tudi lepo urejen in več kot potre-

ben. Želiva si, da bi ostal aktualen, tak, kot vse bolj postaja.

In želja? Da končno pridemo na zeleno vejo in da se trend, ki se kaže danes, jutri še bolj utrdi.«

Bogo Sivec – vzdrževanje: »Kurirja prebiram redno in je kar dober. Kaj pogrešam v njem? Morda informacije o bolniških staležih, njih kontroli in vesti iz vsakdana tovarne.

V prihodnje si želim, da bi z novim vodstvom dosegli še boljše rezultate.«

Marija Vozel – prodaja: »Kurir danes in tisti pred leti, to je velika razlika. Danes v njem lahko preberemo veliko več aktualnih zadev. V zadnji šte-

vilki mi je zelo ugajal intervju s predsednikom, vseč mi je Jošk, žeblički... Morda bi lahko v njem uvedli interne male oglase, komentirali bi lahko nove zakone, ki zadevajo nas, morda več pisali o naši prihodnosti. V glavnem mi bo vseč, če bo glasilo ostalo vsaj takšno kot je bilo do zdaj.

Želja kolektivu? Prav gotovo smo si v tem enotni – želim, da

bi v IMV zadihali in zaživel s polno paro, da bi bili rezultati vse boljši in da ne bi, tako kot se je v preteklosti rado dogajalo, pozabili na človeka, ki tu dela!«

Franc Rupar – lahka presernica: »Kurirja berem in sem z njim zadovoljen. Leo pa bi bilo, če bi bilo v njem več informacij, razumljivih delavcem. V novem letu želim, da bi imeli še več uspeha in denarja!«

Igor Perhaj – konstrukcija: »O Kurirju mislim, da je kar dober, morda bi moral biti malo bolj kritičen. Po mojem bi moral biti Kurir prisoten pri vseh problemih in o njih poročati objektivno in to ne glede na reagiranje

vodilnih struktur. Mnenja delavcev, razne ankete bi gotovo popestrile suhoparne monologe.

Želim, da bi v letu 1987 v kolektivu vladali pošteni odnosi, da delavcem zagotovimo normalne osebne dohodke, saj imajo zdaj ekstremno nizke. In čas bi bil, da marsikateri vodilni človek sam spozna, da na položaju bolj škodi kot koristi in začne opravljati delo, ki ga zna in za katero je sposoben.«

Delavci prototipne delavnice pa so takole strnili svoja mnenja: »Dober je, naj prihaja redno tudi k nam, lahko pa bi podrobneje obravnaval problematiko delavcev. Kurir ne bi smel manjkati na nobenem pomembnem sestanku in nas o tem obveščati.«

Mirko Zupančič – transport: »V tem letu sem bil s Kurirjem zadovoljen, moti me le, da je preveč člankov nepodpisanih. V letu 1987 pišite o vseh aktualnih temah v IMV in to z vseh področij.

Moja novoletna želja za naš kolektiv je, da bi v prihodnjem letu in vseh kasnejših še boljše gospodarili in poslovali brez ukrepov družbenega varstva.«

Marjan Kraus – tehnološki oddelek RI: »Mislim, da je Kurir mnogo boljši, kot je bil v letu 1985, postal je bolj raznolik. Če bi ga želeli delavcem še bolj

približati, bi moralo biti v njem več krajših sestavkov iz dela in življenja kolektiva. Morda bi bilo umestno, da bi kakšno številko v celoti posvetili aktualni problematiki, ki bi le-to obravnavala v celoti. Želje? Čimprej priti do dolgoročnega programa in s tem zagotovljenega dela v prihodnosti. »

Emil Šribar – vratar: »Ja, zelo dober je ta Kurir. Berem ga in iz njega zvem veliko o IMV. Če mi kaj ni všeč? Ne, prav vse mi je všeč.

Vsem pa želim veliko sreče, uspeha, zdravja in seveda dobre osebne dohodka. »

Janez Hrovat – skladiščnik: »Kurir prihaja prepozno v skladišče. Njegov obseg je dovolj velik, vsebina dobra. Mogoče bi bilo potrebno več informacij o celotnem poslovanju. Pogrešam teme o delavcih in uslužbencih, ki svojega dela na opravljajo kvalitetno. Vsem želim veliko delovnih uspehov in denarja. »

Od kdaj Kurir?

Žal v našem arhivu ni najstarejših števil Kurirja. Prva, ki priča o tem, kdaj je naš kolektiv dobil svoj časopis, tedaj je izšel na 30 straneh in v ciklostirani tehniki, pa je ohranjena. Iz leta 1964!

Branko Verščaj – mizar: »Mislim, da je časopis delovne organizacije dobro zasnovan, vsega ima pomale in je dovolj obsežen. V njem naj bi bilo čimveč resničnih informacij o našem delu, o poslovanju. Želim, da bi dosegali plan, uresničili naloge in imeli večje OD. »

Anton Kralj – kontrola kvalitete: »Mislim, da nekatere informacije prepozno pridejo do

Na montaži zadnjih sedežev R-4 so se delavke in delavec **Franc Saje, Anica Ban, Tilka Mladič, Jožica Zupan, Marica Deanovič, Marjana Pečaver, Jožica Brulc in Barbara Težak**, ki so člani našega kolektiva prek 10 let, takole poenotili v mnenjih o

delavcev. V prihodnjem letu bi rad prebiral predvsem tisto, kar zadeva uspehe delavcev (in tudi neuspehe) v naši DO, redno bi morali slediti poslovanju in politiki znotraj naše delovne organizacije. Z željami pa je tako: čim hitrejši izhod iz rdečih števil, boljše poslovanje v letu 1987, seveda tudi doseganje boljše kakovosti! »

Nova tovarna prikolic – poskusno obratuje

Delo komisije za prevoz je bilo opravljeno v dveh dneh! Posledica je le preveč dost, ko je zbiranje proizvodov v IMV-ju, kakor tudi samostojne prevoze, ki je bil kot član ZKD tudi zadolžen za vzdrževanje IMV 3. Obletem je izšel prenosilni in polovalni tovarenci ter spregovoril o tehnični in tehnološki zbirnosti in posojih izgradnje objekta...

Nov prototip avtodoma

Prototip avtodoma projektirali v Razvojnem inštitutu, izdelali pa deloma v TOZED Adria in tovarni v Domžljah, kjer je tudi angleški loč sveta. Prototip bo del novega proizvodnega programa tovarne v Domžljah in dopolnilni prodajni program Adria. Več o njem v naslednjih številkih Kurirja.

Kdaj reorganizacija

Na problematiki konferenci Komunistov in sindikata IMV smo obravnavali široko problematiko poteka sanacije IMV-ja, kakor tudi samostojne prevoze v dve delovni organizaciji. Razpravljalci smo posvetili v razpravi o delovni poslovanosti. Na osnovi pojmov in smiselneje smo se v razpravi o delovni poslovanosti po delovni, ki naj bi bila le posledica in sredstvo za uresničevanje pravilno opredeljenih in predvsem ekonomsko utemeljenih sanacijskih razvojnih programov posameznih dejavnosti.

Da bi lahko uspešno vodili politično akcijo, smo izrazili potrebo, da družbenopolitično in ekonomsko in socialno gajo s prepoznavnimi argumenti ekonomsko in socialne suverenosti predlagamo samostojne prevoze, ki mora biti namenjena predvsem povečanju ekonomske učinkovitosti in razvoja samostojnih družbeno-ekonomskih odnosov v bodočih delovnih organizacijah.

Za 14. januarja smo imeli člani predsedstva akcijske konference zveze komunistov IMV-ja, sekretarji vseh OZK istih, s članom ZKPO, kar, kar, kar, no katero smo dobili informacijo o dogovoru, na razni republike Slovenije, občin Novo mesto in ZKPO o naslednjih aktivnostih izve...

Martin Potočar – linija prem: »S Kurirjem sem zadovoljen. Rad ga prebiram in to vselej v celoti, saj me vse, o čemer pišete, zanima. Morda bi vodilni delavci morali poskrbeti, da bi bilo v njem več informacij, ki so za nas pomembne. Te bi morali prebrati najprej v našem Kurirju in ne, kot se rado zgodi, kje drugje.

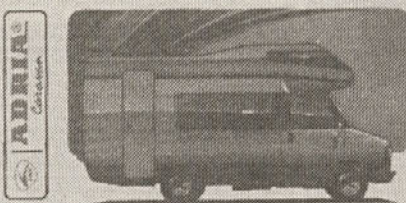
In želje? Da bi bili vsi skupaj čimbolj uspešni!

Silvester Plavec – vzdrževanje proizvodnje IV.: »S Kurirjem nisem preveč zadovoljen, mislim, da bi lahko bil boljši, za zgled bi nam lahko bili časopisi drugih tovarn. V naslednjem

Na pismenih vidimo pretežno slovo, ki velja kot enostojna monoklona dela v urojanosti. Vse o tem moremo bolj govoriti na strani II.

Le čevlje sodi naj kopitar! Na 4. strani

Zbori novomeške skupščine o delu ZKPO DO IMV

V celoti povzemaš ugotovitve in sklepe, ki so jih sprejeli delegati zboru združenega dela, zboru krajevnih skupnosti in društvenopolitičnega zbora skupščine občine Nove mesto na 5. redni seji (23. 9. 1986) ob obhajevju poročila ZKPO IMV za obdobje 1. 6. 1986 do 31. 8. 1986.

[illegible]

financiranja potrošnja BMV v letu po letu ostane aktivno in dokazuje finančno moč družbe. V BMV so v letu odlobov naložili tudi nekaj prenosov na področju družbenega planiranja. V letu so aktivnosti na upravljanju samostojnega oddelka avtomobilov, ki naj bi se razlikovali v referenčnem datumu 29. 10. 1986. Odlopo ostaja viriranje razpisov dob karavnega programa, odlobo ostaja poudarjena. Ker je vodno potekajo pripravah o močnem potrošnem partnerju. BMV in vodno opra sprejeti finančni planisti dokaz

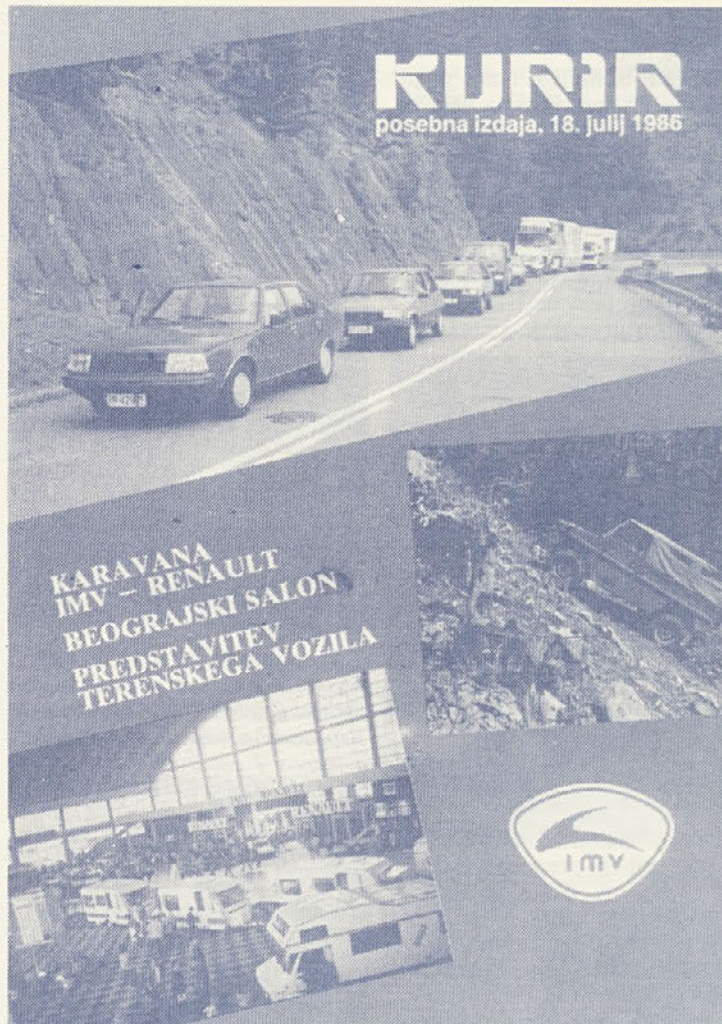
2. On prvi mudi skupštine
ugovornika izmijenio zapisnik po-
stoji DMV Nova masa, tako kot
svakoga valjda ima u svom
posedu, razlika nije zanemarljiva.

3. În cadrul activităților desfășurate, cu concursul RMV, au fost realizate programe de cooperare cu societăți partenere - a RMUR, ZCE în raportarea partenerilor, care este în vigoare în prezent, dar și ZRNO privind dezvoltarea programului

4. ZAPO axes la rapozi de la viti skindine si scaunul obtinut dintr-o singura bucatie de lemn sau metal, la poartile pe si marci coagulate pe un singur obiect sau pe un singur obiect.

а) наркотики, подлежащие
применению в соответствии с
законом.

c) autorizati să realizeze
finanțarea necesară în no-

pa se mi, da dolgovezni članki o poslovni politiki in podobni sestavka niso tako brani kot ostali. Pogrešam več vesti iz športa, kulture in vsakdanjega življenja v delovni organizaciji. V novem letu želim, da bi dosegli željene rezultate, uredništvu Kurirja pa obilo dobrih tekstov. «

v letu 1987 pa si v njem želim še več aktualnosti in sestavkov iz neposredne proizvodnje. Dobro je, da ZKPO redno poroča o rezultatih, kot je v zadnjem času, in upam, da bomo tudi sedaj o tem vedno obveščeni.

V novem letu bo, upam, še boljše. Naj vsaj ne bi bilo slabše, kot je sedaj!«

Zoran Žic – tovorni promet:
»Kurir v letu 1986 mi je bil všeč.

Pripravil
uredniški odbor

Marija Kerin – čistilka:
»Seveda berem Kurirja, vendar
le toliko kot mi dopuščajo oči.
Odnesem ga domov in ga rad
prebira tudi moj mož.

V novem letu želim predvsem veliko zdravja. Če bo to, bo šlo tudi vse drugo, mar ne?»

ravni DO in DPO, kakor tudi več podgorskih Joškov. V letu 1987 pa, da bi pridno delali. Leto naj bi potekalo brez rdečih števil, OD pa naj bi bili čim večji.«

Tereza Mihajlovič – družbena prehrana: »Kurir mi je všeč, zdi

Večina še vneto razmišlja, kaj bi pripravili za slovesno silvestrsko večerjo. Ivan Bobnar nima več teh težav. 13. 12. 1986 je s pomočjo Franca Liberšarja v Krki ujel kralja sladkovodnih voda: 120 cm dolgega in 14,5 kg težkega sulca.

Pojdite tudi vi namakat trnke, morda vam bo sreča naklonjena.

Uresničevanje ciljev na področju kakovosti

Že v začetku leta 1984 smo poizkusno začeli s planiranjem aktivnosti na področju Integralnega Upravljanja in Kontrole Kakovosti (IUKK). Ukrep družbenega varstva v začetku leta 1985 pa je omenjene aktivnosti še pospešil, tako da so bile planske aktivnosti za leto 1986 v primerjavi s tistimi za leto 1984, mnogo obsežnejše in bolj definirane ter detaljirane po posameznih področjih kot so:

- izdelava kontrolnih postopkov za vhodne materiale in proizvodne procese ter konstruiranje kontrolnih priprav in naprav,
- sistemi vhodne kontrole s posebnim poudarkom na prikoliškem programu
- sistemsko delo z dobavitelji z izdelavo Pravilnika o izboru dobaviteljev in ostalih poslovnih partnerjev IMV,
- izobraževanje na področju vhodne kontrole,
- sistemi proizvodne kontrole, kjer je bil razvit nov sistem kontrole (Tekoča kontrola - TK) za polfinaliste v avtomobilskem in prikoliškem programu in kjer ga poizkusno uvajamo v TOZD - TA (Težka presernica). V okviru tega sistema tečejo intenzivne priprave za uvajanje avtokontrole v 1. polletju leta 1987 (izpopolnitev, racionalizacija kontrolnih postopkov, izdelava izobraževalnega programa za avtokontrolorje, izdelava Pravilnika o avtokontroli,...),
- izpopolnitev sistema ocenjevanja sklopov (surove in lakirane karoserije, preme, šasijske,...) in gotovih proizvodov (avtomobili, prikolice),
- kooperacija z drugimi tovarnami - naročniki v slovenskem oziroma jugoslovanskem prostoru in tujini (ŠTORE, ISKRA, GORENJE, TAS, ZASTAVA, ALKO, RNUR) pri usklajevanju zahtev na področju kakovosti,
- izobraževanje kontrole v proizvodnih procesih
- sistemi kontrole kakovosti delovnih sredstev (Pravilnik o prevzemu in kontroli orodij),
- izvajanje preciznih meritev (Finomerilnica, MORA) v sicer neprimernih prostorih,
- kontrola meril (metrologija) s poudarkom na prikoliškem programu po že sprejetem »Pravilniku o uporabi in pregledu meril«, ki so ga samou-

pravno potrdili vsi DS TOZD, DSSD in DO,

- formiranje in izpolnitev celovitega informacijskega sistema o kakovosti (vhodni materiali, proizvodni procesi, izhodna kakovost, kakovost v eksploataciji, stroški kakovosti) z razširitvijo tudi na prikoliški program,
- sistem nagrajevanja po kakovosti dela,
- planiranje kakovosti po posameznih TOZD tako avtomobilskega kot prikoliškega programa.

Sektor kontrole kakovosti je v letu 1986 okoli 50 % osnovnih aktivnosti na področju IUKK. Ocenjujemo, da bo realizacija preko 90 %, kar je prav gotovo spodbuden rezultat in je osnova za nadaljno intenzivno delo na tem področju. Posebej je potrebno poudariti, da smo letos prvič pričeli s planiranjem kakovosti tudi na prikoliškem programu. To je bilo osnovno za nagrajevanje po kakovosti dela tudi na prikoliškem programu, čeprav so bili na začetku določeni pomisleki, da se tudi ta program, posebno še TOZD - polfinalisti iz tega programa, vključijo skupaj z avtomobilskim programom v nagrajevanje. Mnenja smo, da je bila odločitev ZKPO, da se vključijo vsi proizvodni ZOZD enega in drugega programa, pravilna in se je s tem tudi največji dolenski kolektiv pridružil slovenskim oziroma jugoslovanskim OZD, ki poleg količine intenzivno vključujejo tudi ostala dva stimulaturna področja, to je kakovost in gospodarnost, kot je to že pred 10. leti predvidel »Zakon o združenem delu«. Danes se s sistemom nagrajevanja ukvarja Organizacijsko informacijski sektor oziroma ustrezna komisija, imenovana s strani ZKPO, ki jo sestavljajo tako predstavniki iz DSSD kot TOZD. Pripravljena je že druga varianta sistema nagrajevanja po delu oziroma rezultatih dela, ki še bolj poudarja in stimulira dosežke na področju kakovosti, uvaja pa tudi novo kategorijo, to je gospodarnost (prihranki na materialu, zmanjšanje stroškov poslovanja in zalog, večji dohodek na delavca,...) Mislimo, da ni neskromno, če ocenimo, da je bil v letu 1986 narejen eden največjih in verjetno odločilnih korakov ravno na področju nagrajevanja po delu. Trdno

smo prepričani, da v kolikor bo ustrezna podpora KPO in vodstev TOZD ter sindikalnih organizacij, da smo sposobni izdelati, ob občasni zunanji strokovni pomoči (npr. Zavoda za organizacijo poslovanja - ZOP), enega najboljših sistemov za nagrajevanja po delu, kar jih je v slovenskem pa morda tudi v jugoslovanskem prostoru in bi ga lahko brez zadržev postavili ob rob danes vodilnim OZD na tem področju (Železarna Ravne, Krka, Novo mesto, Sava-Kranj in drugi).

V okviru omenjenega sistema nagrajevanja po delu na eni strani ter izpopolnitve, večje učinkovitosti in racionalnosti kontrole kakovosti na drugi strani, smo v letu 1986 pristopili k intenzivnim pripravam za uvajanje avto kontrole. Ta sistem kontrole, ki naj bi poizkusno začeli uvajati v letu 1987, naj bi izvajali delavci sami. Seveda, da bi bili temu odgovornemu in strokovno zahtevnemu delu kos, bodo za njih pripravljeni ustrezni izobraževalni programi oziroma seminarji, na katerih se bodo teoretično in praktično seznanili z metodami v kontroli (način beleženja v Statistične Kontrole Liste - SKL, tehnika merjenja s kljunastim merilom, mikrometrom, merilnimi trni, šablonami in drugimi pripomočki; odgovornostmi in pravicami avtokontrolorjev in drugo).

Avtokontrolo je možno učinkovito uvajati ob pripravljenosti in zainteresiranosti delavcev, da se usposobijo za delo na področju avtokontrole, za kar je predviden a tudi ustrezna stimulacija, na drugi strani pa je seveda potrebno razviti sistem kontrole (Tekoča Kontrola - TK) z ustrezno kontrolo dokumentacijo (Robni Kartoni - RK) na katerem je zapisana kontrolna tehnologija, SKL) ter višja kakovost izdelane kontrole tehnologije (kontrolne risbe).

Ta novi sistem kontrole, ki naj bi bil osnova za uvajanje avtokontrole, zdaj intenzivno uvajamo v TOZD-TA (P-1).

V drugi polovici letošnjega leta smo tudi skupaj z našim Izobraževalnim centrom (Kadrovsko-pravni sektor) pristopili k intenzivnemu izobraževanju na področju Integralnega Upravljanja in Kontrole Kakovosti (IUKK) od vodstvenih delavcev (predelavci, skupinovodje, izmenovodje,...) do vodilnih delavcev (poslovodni

organi TOZD in DO) v IMV. Za vodstvene delavce in delavce tehničnih služb smo, oziroma še organiziramo enodnevne informativne seminarje. Na teh seminarjih se slušatelji seznanjajo s pomenom kakovosti pri poslovanju TOZD in DO, sistemi proizvodnih kontrol (kontrolna dokumentacija, ocenjevanje sklopov in gotovih proizvodov oziroma z QAQR - sistemom ter planiranjem in informatiko kakovosti).

V sodelovanju z zunaj institucijo (ISKRA - ZORIN) so bili organizirani 5-dnevni seminarji, ki so formativnega značaja, saj se 5. dan izvede testiranje (preizkus znanja). Do sedaj smo izvedli 7 seminarjev, katerih je obiskovalo okoli 140 slušateljev. Ti seminarji iz področja Integralnega Upravljanja in Kontrole Kakovosti (IUKK) so namenjeni tako direktorjem sektorjev kot tudi vsem ostalim vodilnim in vodstvenim delavcem v proizvodnih organizacijah enotah kot spremljevalnih tehničnih in ostalih službah (pomočniki, vodje proizvodov, vodje služb in oddelčanerji, vzdrževalci, orodjarji, nabavniki, prodajniki, delavci kontrole kakovosti in drugi). Za vodilne delavce v DO (ZKPO, direktorji TOZD) smo v sodelovanju z Delavsko univerzo Boris Kidrič in Sekcijo za kakovost pri Društvu tehnikov in inženirjev v septembru - 86 organizirali 1. konferenco o kakovosti. Vodil jo je naš priznani strokovnjak iz področja IUKK prof. dr. Andrejčič. Te konference so se udeležili tudi predstavniki Medobčinske Gospodarske zbornice. Že v 1. kvartalu 1987 načrtujemo 2. konferenco o kakovosti za nove poslovne kadre in kadre s posebnimi pooblastili (DSSD) kakor tudi predsednike DS TOZD, DSSD in DO.

V zaključku bi želeli poudariti, da so na področju kakovosti gotovih proizvodov tako v avtomobilskem kot prikoliškem programu narejeni veliki premiki naprej. Če primerjamo rezultate v avtomobilskem programu, vidimo, da je npr. izhodna kakovost vozil R-4 v letu 1982 znašala le 89,5 AQR točk s povprečjem zavrntev R = 1,41 po vozilu, v letu 1985 pa se

je dvignila že na 117,4 AQR točk z le 0,62 zavrnitev po vozilu. To prav gotovo predstavlja velik korak naprej. Podoben dvig kakovosti je viden tudi pri vozilih R-18, kjer smo v letu 1982 imeli le 101,4 točke AQR s celo 1,15 zavrnitvami po vozilu, v letu 1985 pa že 119 točk AQR in le 0,48 zavrnitev. Po ocenah za leto 1986 pa naj bi povprečni letni rezultat presegel 120 AQR točk in povprečno število zavrnitev naj bi bilo pod 0,45 po vozilu. Posebno so spodbudni rezultati v zadnjih letošnjih mesecih, posebej še v mesecu decembru – 86, kar so realne osnove, da dosežemo tako na vozilih R-4 kot R-18 rekordne mesečne povprečne rezultate in tako presežemo najboljše mesečne rezultate iz predhodnih 3-letnih obdobj (1982–1985).

Podobne spodbudne rezultate zaznamujemo tudi v prikoliškem programu v primerjavi z rezultati iz 1985, ko smo začeli z ocenjevanjem prikolic v obeh TOZD finalistih (Novo mesto in Brežice). Rezultati po prvem novem ocenjevanju v letu 1985 so bili izredno skromni, saj je znašalo povprečno AQR točk v enem TOZD celo pod 140, v drugem pa le okoli 60 AQR točk. Danes, posebej še v TOZD – TAP – Brežice), kar prav gotovo predstavlja velik premik naprej h kakovosti, ki vodi v sredino srednjega kakovostnega (cenovnega razreda morda pa celo v zgornji del, kakor sicer razvrščajo izdelke široke potrošnje v visoko razvitih državah, kamor mi izvozimo glavnino svojih prikolic.

Za te spodbudne rezultate je

potrebno ustrezno priznanje tako proizvodnim organizacijskim enotam v TOZD finalistih kot v TOZD polfinalistih, tehničnim službam, kontroli kakovosti inostalim organizacijskim enotam, ki so skrbale za redno oskrbo s kakovostnim materialom kot za mobilnost delovnih sredstev.

Želimo, da bi se vse organizacijske enote tudi v letu 1987 tako in še intenzivneje organizirale za doseganje planskih ciljev na področju kakovosti. Na koncu bi želeli dati še posebno priznanje predstavnikom RNUR v IMV, ki so se veliko angažirali ali na avtomobilskem programu tako za ustvarjanje ustreznih klime za kakovost kot na doslednost pri delu, vztrajnost pri zahtevah kakovosti kot tudi strokovni pomoči. Posebej še želimo poudariti angažiranje njihovega predstavnika za kakovost, ki je s svojimi predlogi za boljše delo tako proizvodnje kontrole veliko prispeval k tako spodbudnim rezultatom na področju avtomobilskega programa.

Sektor kontrole kakovosti
Bojan TOMŠIČ

Boni za prehrano

S sklepom delavskega sveta TOZD Tovarna avtomobilov so v družbeni prehrani prekinili izdajo večjih količin hrane za neporabljene bone. Do sklepa je prišlo zaradi pojava nenormalno velikega presežka bonov pri nekaterih »strankah«.

Zakaj jih ne bi vsi spoznali?!

Novost, ki smo jo sicer v Kurirju že pričeli uvajati, je tudi rubrika, in ta naj bi ostala stalna, NAŠ POGOVOR Z...

Da pa ne bi le v uredništvu tisti izbirali sogovornika, ponujamo možnost sodelovanja tudi vam. Z vašimi predlogi in pobudami bomo skupaj lahko odkrili zanimive ljudi, v kolektivu. Ne poznamo se najbolje, pa nič ne de. Ozrite se malo okrog, gotovo poznate ljudi, ki si z delom, s posebnostmi, prizadevnostjo, humanostjo, požrtvovalnostjo, vestnostjo, sposobnostjo in kdove s čim vse zaslužijo, da bi jih spoznali tudi drugi. In zakaj ne kar vsi?

Sporočite nam njihova imena in razlog, zakaj predlagate prav nje, in napotili se bomo k njim, da jih поблиže spoznamo in predstavimo.

Predlagajte po lastni presoji, kot član kolektiva, organizacije kogarkoli...

Z vašo pomočjo bo rubrika lahko postala pestra, zanimiva, poučna, skratka takšna, da jo boste prebirali.

Uredništvo

V družbeni prehrani se trudimo

Na zadnji seji delavskega sveta je bilo izrečenih nekaj kritičnih pripomb na kvaliteto storitev v družbeni prehrani. Še pred to sejo smo v družbeni prehrani zastavili akcijo, s katero smo želeli odpraviti nekatere slabosti. Akcija med drugim zajema doberšen del na delavskem svetu izrečenih pripomb.

Na sestavo in kvaliteto toplih malic v zadnjem času ni bilo večjih pripomb, je pa še veliko slabosti pri delitvi in postrežbi ter estetskem videzu naših jedilnic, zato smo v akcijo vključili te aktivnosti:

– malica se deli v jedilnici I. na dveh mestih, s čimer smo znatno skrajšali vrste čakajočih;

– nabavili smo kvalitetnejše plitve krožnike, tako da bodo odslej plastične skodelice le še za enolončnice;

– nabavili smo prte – podobne jedilnice je mnogo prijetnejša;

– kruh je potrebno deliti v vseh jedilnicah – prihranek je očitno.

V jedilnici II, kjer nudimo hladno malico, je še vedno velik problem pospravljanje miz. Zaradi velikih kadrovskih težav v družbeni prehrani smo že na razne načine poskušali, da bi delavci sami pospravili za seboj, vendar pravega uspeha še ni. Tokrat smo poskusili še z pisnimi opozorili, ki smo jih razdelili po mizah. Uvedli smo tudi dežurstvo, tako da ena od naših delavk med delitvijo skrbi za čistočo miz v jedilnici. Izdaja klobas in hrenovk je bila od zdaj sicer praktična, ni pa to bilo estetsko, zato smo nabavili papirnate krožnike in porcijsko gorčico.

Znano je, da veliko delavcev ne malica v jedilnici, zato zanje še izdajamo malico v papirnatih zavitkih. Vsi drugi lahko dobijo narezek na krožniku.

Potrebno je poudariti, da v družbeni prehrani vse več pozornosti posvečamo topli malici, saj se zavedamo, da moramo vsakemu delavcu zagotoviti topli obrok. Menimo, da je naša usmeritev pravilna, saj želimo doseči tako kakovostno toplo malico, da za hladno malico ne bo več pravega interesa. Delavci bi se je posluževali le občasno za spremembo. Za doseg takih ciljev bo potrebno maksimalno prizadevanje vseh v družbeni prehrani, pričakujemo pa tudi nekoliko več razumevanja za našo problematiko in pomoči pri iskanju najboljših rešitev. Jamnik

Iz Renaulta · Iz Renaulta · Iz Renaulta

Cilj je rentabilnost

Za RENAULT je prioriteta naloga doseči, da bo rentabilnost odvisna od izboljšanja kvalitete.

Kot veste, v RENAULTU merimo kvaliteto v enotah

AQR. Povprečna vrednost AQR, dosežena v vseh tovarnah, je bila leta 1984 120 in leta 1985 130 točk. Letos je doseženih 139 AQR točk, medtem ko je plan za 1989 leto 149 točk.

Nemčija

S 75942 prodanimi vozili v prvih desetih mesecih 1986 osta-

ja RENAULT prvi francoski prodajalec v Nemčiji.

Tekmovalna sezona 1987

IMV in RENAULT skupaj razvijata novo vozilo grupe A, ki bo sodelovalo na državnem prvenstvu v rallyju za leto 1987, pri čemer je predvidenih 10 tekem. Ste že uganili ime te prave male »bombice«? ... RENAULT 4, seveda!

Resnično upamo, da bomo tudi s tem dvignili »image« za ta model in zakaj ne bi premagali Jugo 45 in 55?!

RENAULT SPORTS in servis RATIER končujeta potrebne spremembe na tem modelu, ki bi moral biti predstavljen konec januarja. O tem bomo še pisali...

Čestitka iz RENAULTA

Vsi predstavniki RENAULTA v NOVEM MESTU se vam zahvalujemo za sodelovanje in pomoč v letu 1986 ter vam čestitamo za rezultate, ki smo jih skupaj dosegli. Tako člani naših družin kot tudi mi osebno vam želimo srečno novo leto 1987, ki nam bo prineslo, o tem smo prepričani, veselje in zadovoljstvo na delu in doma.

Delavci Renaulta v Novem mestu

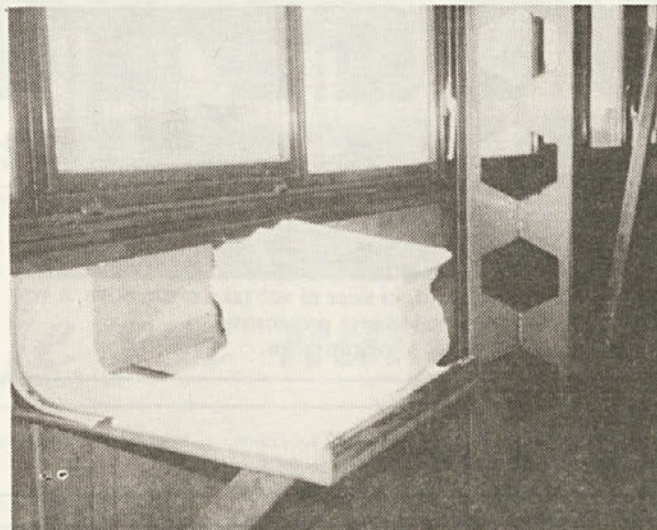
Je, pa ga ni ...

Ob obisku na železniškem postajališču IMV, kjer imajo

svoj sedež delavci transportnega sektorja, nas je zbodel v oči obris zaščitnega znaka IMV. Upamo, da ne bo ostal takšen.

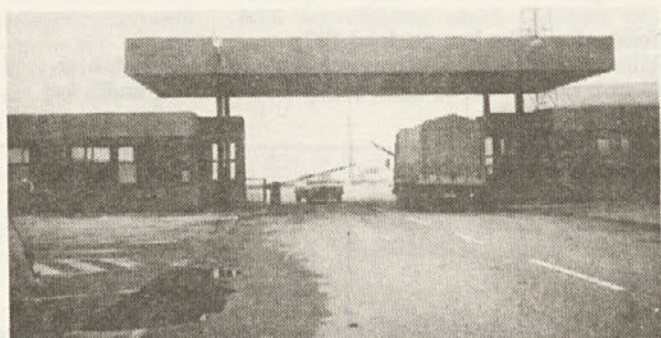
Že fotografije dovolj zgovorno pričajo, kako so malico organizirali na žagi v Črnomlju. Vsak dan prostovoljno v tozd (kjer je kuhinja) naložijo (vratar, kuharice, delavci) malice na kamion, ki ga pred barako, ki od zunaj in znotraj spominja na tiste na Bazi 20 (če niso na Rogu celo boljše). Nato kamion hitro raztovorijo, da jim kuharica malico kar najhitreje razdeli...

Tako nekako naj bi bilo, če ...?

V TOZD Tovarna prikolic v Novem mestu delavci točno vedo, kje lahko dobijo Informatorja ali Kurirja. Sami so izdelali leseno stojalo in tam je vedno moč dobiti informa-

cije. Pohvalno, ni kaj! Uspelo jim je to, kar nam v uredništvu, ko smo pripravili predlog enotnih stojal, kjer bi bilo moč v vseh TOZD na točno določenih mestih dobiti časopis, žal ni. Razlog: ni bilo potreb. Škoda. Vendar ne izgubljam volje. Akcijo bomo ponovili, »pri-količarji« pa so lahko vzor.

Sestavljamo mozaik

Ob pričetku poskusnega obratovanja TOZD Tovarna

prikolic vratarica še ni bila dokončana. Zato pa jo predstavimo s fotografijo tokrat – kot še eno pridobitev, ki prispeva k urejenejši zunanji podobi IMV.

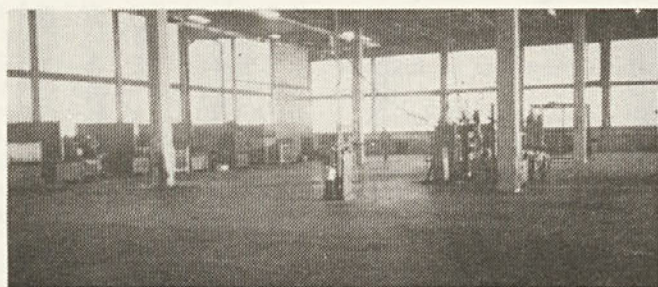
Razpis

Hišni svet – Zagrebška 11, 13, 15, Novo mesto

razpisuje prosto delovno mesto

kurjača.

Vse podrobne informacije dobite pri Vanji Ljubecu (TOZD Razvojni inštitut) ali pri Vladu Bahču.

Nova hala na Suhorju, ki sicer ni več tako sveže nova, a ves ta čas čaka na polno zasedanje prostorov. Rešitev teh težav pa je očitno blizu.

»Če se hočemo greti, moramo pač zavihati rokave« pravijo delavci v tozdu, v Črnomlju in takole pripravljajo kurjavo za hladne zimske dni.

Jošk Podgurski

V naši ambulanti!

Jošk: »Ja, Miha kva pa delaš tle?«
Miha: »Plačilno kuverto sm prnesu, da jo pregleda dohtar. Morbit bom dubu tle kšne orcnije, da se bo ta hudik kej zredu!?«

ŠEF: »Veš, da nas je vsak dan več takih, ki veliko delamo?«

JOŠK: »Ja, vem. Vem pa tud, da je precej takih, ki velik delajo, pa mal nardijo!«

Jošk podgurski — pesnik

Hotel sem postati delavec,
bil sem poln idealov,
a iskat sem moral zveze,
da postal sem, kar sem želel.
Zdaj več nimam idealov
in živim tjavdan — brez zveze.

JOŠK: »O dedek Mraz, kaj s nam pa letos prnesu lepga?!«

DEDEK: »Ah, kaj neki: malo cukra za mulca, tebi, Jošk, pa dolgoročen program stabilizacije — z več delovnimi sobotami!«

SREČNO LETO 1987

IMV KURIR izdaja delovna organizacija Industrija motornih vozil Novo mesto. Naklada 5500 izvodov. Glavni urednik Jasna Šinkovec. Odgovorni urednik: Čedo Negovanovič. Tehnični urednik: Mira Zonta. Člani uredniškega odbora: Zvone Pavlin (predsednik), Brigita Redek-Jeriček, Spasenka Lazarov, Danica Mezič, Rudi Dolenshek, Anton Longar, Anton Luzar in Ljubo Skupek. Izdajateljski svet: Marko Rajkovača, Vida Rifelj, Vojko Grobovšek, Jasna Šinkovec, Miloš Jakopc in Spasenka Lazarov (predsednik). Lektor: Ivan Zoran. Uredništvo in uprava: Novo mesto, Zagrebška c. 18/20. Grafična priprava in tisk: TISKARNA NOVO MESTO.